

Címlap

ORSZÁGOS NAPPALI EGYÉNI BAJNOKSÁG

Mátraszentimre, 2006. 10. 14-15.

Talán kezdjük avval, hogy jó kis bajnokságot rendezett nekünk a Salgótarjáni Dornyai SE. Evvel összhangban jószágos volt hozzánk az időjárás is. Két, mai mércével kifejezetten nagy területet javítottak újra Mátraszentimre térségében, az egyik a korábbi Tóthegyi-Gyűr-tető (1985-ben tényleg így írták) és a Hungária Kupa Gedeon-oldal térképének újított kiadása, a másik, amelyet a döntőn használtunk, az 1967-es Eötvös emlékverseny terepével és a hajdani Kis-Galya térképekkel van átfedésben. Ez utóbbinak egy kis darabja Nagy-Átal-kő néven (és ezt is tényleg így írják, sőt van neki keresztneve is: Sötét-hideg-erdő) 2004-ben már megjelent, de a terep túlnyomó része a mezőny felső-középkorúnál fiatalabb tagjai számára biztosan új volt (a többieknek meg már úgyis elyengült a memóriája). Amennyire ez egy futás alapján egyáltalán megállapítható, mindkét térkép alapos munka, komolyabb hibát nem láttam.

A selejtező terepe kicsit bozótosabb, a térképen jelzett zöldek fokozata azonban néha mintha túlzásba hajlana: a világos-zöldek általában jól átfuthatók voltak. A pályákat sem szigorították meg nagyon, a férfi elit pályák alig haladták meg a 8 km-t, a győztesidők 55 perc alattiak (ugyanaz a nőknél 45 perc alatt) és ez jellemezte a többi kategóriát is. A szintek is barátságosak voltak (3-4%). A selejtező valóban kellemes ráhangolódás volt a döntőre, talán csak a pályák legvégét érheti kritika, az utolsó (más pályánál az utolsó előtti) pontra menet reális alternatíva volt az országút, ami ugye, nem elégans.

A legfiatalabbak a dobogón

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók
Szövetségének lapja

2006. 9. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Cseresnyés Ágnes,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,
Lantos Zoltán,
Nemesházi László

Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,
Curia u. 3. II/2.

Tel.: (06-1) 266-35-91

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök
16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugár József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente

10 alkalommal

lapzárta megjelenik

9.	10. 24.	11. 03.
10.	11. 21.	12. 01.

Megrendelhető

a Budapesti Tájfutók
Szövetségénél,
a szerkesztőség címén.

Nyomda:

Unio-Printer Nyomda Kft.

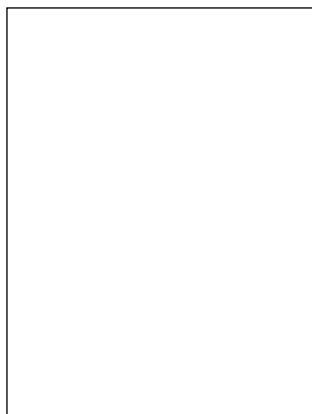
A Tájéoló a Nemzeti Civil Alapprogram támogatásával valósul meg.

Színes OB

Itt érdemes szót ejteni a körítésről. A célterület a Hungária Kupán már bevált foci pálya volt. A szakmai és kényelmi felszerelések jól szolgálták a célt és kiállításuk is méltó volt a bajnoksághoz. A rendezés gördülékenyen, mondhatni észrevétlenül zajlott (ahogy ennek általában lennie kell), sőt még futotta a rendezők energiájából a Mikrosprint Világbajnokság lebonyolítására is – jelentem itt is magyar győzelem született (kicsinyt aggódok, hogy az Intergalaktikus Mikrosprint Kihívás megrendezése után még hová fejlődhet ez a rendezvény, de nyilván a rendezők fantáziája az enyémnél élénkebb). Nagyon tetszett a karanténen belüli bemelegítő-térkép és a bemelegítő-pontok valóban jól szolgálták a ráhangolódást. (Mondjuk a második nap, 110. perckor kezdődő karantént én komolytalanul gondolom, de soha nagyobb bajunk ne legyen – a karatén szükségességéről pedig úgymegoszlanak a vélemények.) A döntő pályái a déli lejtőn futottak. A terep teljesen tiszta, viszont rendkívül köves és helyenként meredek. A pályák szintjében ez tükröződött is, ennek ellenére (vagy talán éppen ezt túlkom-

penzálva) – amint arról még lesz szó – a pályák többsége rövidre sikerült. A fontosabb korosztályok pályáit a résztvevők egyértelműen dicsérték. A senior pályák egy részén azonban már érződött a maradék-elv érvényesülése, úgy tűnt, hogy néhány átmenet csak úgy összejött a meglévő pontokból, hogy kijöjjön a táv, de ne nőjön a pontok száma. Ennek ellenére soha rosszabbat!

És akkor néhány szót a pályahosszakról. A selejtezőről már volt szó, senki sem panaszkodott, hogy kevés volt, de valójában a selejtező pályák is rövidek voltak. A döntő pályáinak hosszát viszont már a levlistán is kifogásolták és az esetek többségében joggal. Készítettem egy rövid összesítést a győztesidő és a szabályzatban előírt értékének arányairól az alábbi eredménnyel. A pályakitűző szemlátomást jobban ért a hölgyekhez, mint a férfiakhoz. A női pályák többségében ez az arány 95% és 107% között van, további két pályánál a győztes jelentősen kiemelkedett a mezőnyből (Kármán Kati, Cser Bircsi) és a második helyezett már az elvárt idő körül futott. Csak a fiatalabb lányok képességeit becsülte alá (N14, N16, N18,

ifj. Tóth Károly

73%, 85%, 88%). Nem ez a helyzet a fiúk esetében. Itt csak négy kategóriában sikerült tartani a szabályzatot (F35 – 100%, F80 – 98%, F16 – 97%, F40 – 96%). az összes többiben a győztesidő legalább tíz százalékkal elmaradt a szabályzatban előírttól. Így pl. F21-ben 90 perc helyett 77:30 (86%), de ugyanez a helyzet a legfiatalabbaknál (F14): 40 perc helyett 31.06 (78%), és az idősek-nél is (F70): 35 perc helyett 25:25 (73%). Habár a győztesidő előzetes megbecslése nem könnyű, a hasonló terepeken (és előző OB-ken) futott kilométer-átlagok alapján nem lehetetlen. Az F21-es pálya 13 km-éről (még 600 m szint mellett is) sejtethető volt, hogy kevés lesz.

Az eredménylista a honlapon elérhető, itt csak néhány érdekességet emelek ki. Az utánpótláskategóriákban (14, 16, 18) örvendetesen sok (12) klub versenyzői szereztek érmet, köztük hármahármat a PVSK és az SZVSE, kettőt-kettőt a VHSE és az SDSE, de a Veszprém-megyei utánpótlás-nevelést további két érem is dicséri (VBT és VTC). F18-ban három nagy reménység küzdött (Lenkei - TTE, Szabó - ETC, Kerényi - KTK) és Zsolt tiszteletet parancsoló négy perccel győzött (mintegy előleget adva a következő heti felnőtt csapat OB nagy

A legfiatalabbak a dobogón

futásából). F20-ban Bogya Tamás (TTE) és Michael Krajcik (KTK) leiskolázta a magyar mezőnyt, a magyar bajnok (Kovács Róbert – PVS) csak harmadik lett. F21-ben Kovács Ádám (ETC) ismét bizonyított, Vonyó Péter (PVS) sokadik meglepetését okozta (talán már nem is meglepetés) Kisdoma (MEA) pedig bemutat-
ta, hogy kevés edzéssel is fel-
fér a dobogóra. Vajda Kolos 13
másodpercre volt attól, hogy az
előbbi állítást cáfolja de az újonc
felnőtt Zsebeházy (MOM) és az
élmezőny másik fiatalja Józsa
(TSE) is komolyan versenyben
voltak a dobogóért, csakúgy, mint
friss szeniorként Baracsi Ricsi,
aki most öt perccel elmaradva a
10. helyre volt jó. Jó dolog, hogy
F14-ben három döntő-futamra
is telt az indulókból, és az is,
hogy F21-ben négyre.

N18-ban 23 indulóból Péley
(PVS) és Koós (SDS) között
csak másfél perc volt, a harma-
dik Nagy (SZV) négy perccel
követte őket. N20-ban Gyurkó
(ARA) meggyőző három perccel
verte Hrenkót (NYV) és több
mint négytel Tast (MOM), a
negyedik már kilenc perccel volt
mögötte. N21-ben Makrai Évi
(ZTC) ismét megmutatta, hogy

ma hozzá kell igazodni, csak
Jana Macinska került a közelébe
(2 perc). A harmadik (bajnoki
második) Szerencsi (SZV) hat,
az örökifjú Viniczai Ildi nyolc
perccel kapott. A további helye-
zetek között említést érdemel a
fiatal Kerényi Krisztina (KTK)
8. helye és Skerletz Imola (SMA)
és Lubinszki Mária (DTC) sike-
res visszatérte az élmezőny-
be. Kisebbs meglepetés Kerekes
(VTC) 9. helye

A szenior férfiak versenyében is
voltak említésre méltó momen-
tumok. Itt van mindjárt Dosek
Toncsi (OSC) negyedik helye F35-
ben, két perccel maradt le a dobo-
góról, de 13 évvel veri a harmadik
Martont (HSP). Amúgy papír-
forma: Egei (TTE) és Viniczai
(PVS) az első kettő. F40-ben
az első három 77 másodpercen
belül (Horváth – SMA, Gillich
I. – MSE, Mohácsy – GYO), a
negyedik már öt perccel lemarad-
va. F45-ben Gyulai (MSE) alapo-
san elveri a többieket, csakúgy,
mint Zentai J. (HUF) F50-ben.
Pontosabban az utóbbiban Fey
Sanyi (HSP) csak bő egy per-
cet kapott, de a magyar bajnoki
helyezettek már négyet. F55-ben
kiélezett küzdelemben Düdünek
(BEA) sikerült a legjobban a nap,

de az 5. Kapitány (ESP) is csak
szűk három perccel maradt le
(miközben már a rajtban össze-
törte a szemüvegét). Hasonlóan
éles volt a küzdelem F60-ban,
az első öt két perccel belül van.
F65-ben a tiszteletet parancso-
ló 23 fős mezőnyben Vass Tibor
(VHS) jelentős mértékben rendre
utasította a mezőnyt, és Nyögi
(KTK) is biztosan nyert F70-ben.
F75-ben Hrenkó J. egyedül küz-
dött, F80-ban a szokásos trió a
szokásos eredményt hozta (Balla,
Kun, Balogh).

N35-ben az első három egy
perccel belül (Balogh – SZV,
Galambos – THS, Györffy –
HSE), a negyedik Csillag (PVM)
több mint négy perccel mögöt-
tük érkezett. N40-ben Tömördi
(HSE) biztosan nyert, csakúgy,
mint a női HSE henger többi
tagja a két további kategóriában
(N45: Kármán, N50: Muzsnai)
N40-ben Kati mögött jelentősen
lemaradva az itt csak vendégsze-
replő Horváth M. (TTE), utána
kevés Sárrika (HSE). N50-ben
a 2. és 5. között 49 másodperc
van, N55-ben a második és har-
madik között 16 mp. (itt Grant –
PSE győzött mintegy három perccel
előnyrel). N60-ban Cser (HER)
külön klasszis, 9 perccel előnyrel
nyert. N65-ben a három indu-
ló békésen (nagy különbséggel)
megosztotta a helyezéseken.

Az országos nappali egyéni baj-
nokságon mintegy 740 induló
volt, tehát egyike volt az idei leg-
nagyobb hazai tájfutó rendezvé-
nyeknek. Jó tehát, hogy ilyen sok
sportársunk örülhetett egy jól
sikerült rendezvénynek, jó az is,
hogy újabb terepről készült meg-
bízható térkép, és az is jó, hogy
egy újabb klub iratkozott fel az
önállóan nagyversenyt rendezők
közé. Várjuk a folytatást.

Lux Iván

**Fotó: Nemesházi László
és Józsa András**

A felnőtt nők eredményhirdetése

A BÜKKI OB-K A RENDEZŐ SZEMPONTJÁBÓL

A bükki OB-k kapcsán fogalmazódott meg bennem néhány gondolat, melyet szeretnék megosztani másokkal is.

Először is én személyesen nagyon sajnálom, hogy nem sikerült mindenkinek jó szájjal távozni a versenyekről. Pedig a célunk az volt, hogy egy jó versenyt rendezzünk. Az, hogy ez nem sikerült teljesen, több okra vezethető vissza.

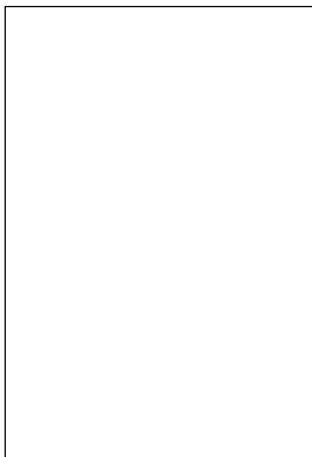
Az egyik legfontosabb ok, hogy rosszak a bajnoki rendszer ide vonatkozó szabályai. Komolytalannak tartom, hogy a szabályzat szerint elég egy órával a nullidő előtt megadni a név szerinti nevezést a két legnagyobb adminisztrációt igénylő verseny előtt. A versenyző jogosan várja el a mai technikai színvonal mellett a gyors és rugalmas kiszolgálást. Csak azt felejtsük el, hogy ennek egyik alapfeltétele, hogy a számítógépes rendszerben jó és ellenőrzött adatok legyenek. Már a verseny előtt is láttuk, hogy pl. az egyesületi váltó esetén fizikailag képtelenek lennének a több mint száz váltó adatait – név, pályakombináció, SI dugóka – ilyen rövid idő alatt bevinni és ellenőrizni. Nem tudom, hogy a szabályzat alkotói próbálkoztak-e hasonló dolgokkal, de ha egyszer megpróbálkoznának vele, biztos nem hoznának ilyen szabályokat – és ezt saját „berkeinken” belül is megjegyeztem az arra illetékesnek. Nem véletlen, hogy nagy világversenyeken is előző nap délig le kell adni a nevezéseket. Pedig ott jóval kevesebb váltó indul. De van idő nyugodt körülmények között rögzíteni az adatokat, azokat visszaellenőriz-

ni és a váltóknak/csapatoknak kinyomatva odaadni, hogy mi került rögzítésre. De ez a jelenlegi szabályok között kivitelezhetetlen. Többször kértük – kedvezményt is felajánlottunk – az adatok megadását. Szerencsére a mezőny több mint fele élt is ezzel a lehetőséggel, amit most is szeretnék megköszönni. De még így is sokan voltak, akik nem tudom milyen okból kifolyólag, csak a verseny reggelén döntötték el, hogy ki és milyen sorrendben fog futni a váltóban/csapatban. Volt olyan versenyző, aki a csapatbajnokságon azt sem tudta, hogy kik a csapattársai, mivel Ő reggel kapott egy rajtszámot és azzal futott – ez a tény biztosan nem emeli a bajnokság komolyságát. Véleményem szerint, ha az egyesületek komolyan veszik a bajnokságokat, akkor arra készülnek, ha pedig készülnek, akkor biztos van valamilyen elképzelésük a csapat összeállításáról. Ez esetben viszont nem értem, hogy miért nem lehet előző nap megadni az adatokat. Nagy valószínűséggel akkor már nem fog senki lesérülni, meg-

betegedni, ha pedig ez véletlenül bekövetkezne, akkor még mindig lehet változtatni. De ez biztos, hogy sokkal kisebb munkát ad a rendezőknek, mint ha csak reggel – és szinte kihasználva az utolsó perceket – kapjuk meg az adatokat. Meg kellene érteni, hogy egy tájfutó versenyt nem lehet összehasonlítani egy utcai futóversennyel, ahol sokkal kisebb a jelentősége annak, hogy előre nevezek, vagy csak közvetlenül a rajt előtt. Főleg egy olyan bajnokság esetében, ahol majdnem minden versenyző különböző pályán fut a kombinációk nagy számának köszönhetően. De mi is nagyot hibáztunk. Mégpedig abban, hogy kilenc óra után is fogadtunk el módosításokat. Nem lett volna szabad. Szigorúnak kellett volna lenni és akkor rengeteg plusz munkától, és hibázási lehetőségtől óvtuk volna meg magunkat. De megint a nagylelkűség csapdájába estünk. Volt, aki még negyed órával a rajt előtt is módosított. Akkor pedig már nem volt alapunk elutasítani a módosítást, mivel az semmiben

Rajt az Egyesületi váltón

**Lux Iván és a VB zászló
az utolsó ponton**

nem különbözött a 9 óra után pár perccel leadott módosítástól. Ezt is, azt is el kellett volna utasítanunk. És akkor ezek után jött a hab a tortán, a rajtszám csere. Mindkét ob-n volt hozzá „szerencsénk”. Most utólag azt mondom, hogy ezzel sem kellett volna foglalkoznunk. De megtettük. Volt olyan egyesület is – nem is kis létszámú – amelyből a versenyzők háromnegyedének nem sikerült az előzetesen leadott sorrendben futnia a csapatbajnokságon. Tudok olyan rendezőkről, akik ezeket a váltókat/capatokat szó nélkül kizárták volna. Illetve nem is kellett volna kizárni őket, mivel mindenki rossz pályát futott volna, tehát önmagukat „zárták” volna ki azzal, hogy tele lettek volna hibaponttal.

És ekkor jött a második ok, ami szintén nem elhanyagolható. Az SI rendszer megbízhatatlan üzemelése. Az egyesületi váltó OB-n „berendeztük” az értékelő sátrat, kipróbáltuk az eszközöket, minden működött. Aztán jöttek az első versenyzők és egyik nyomtató sem akart nyomtatni. Illetve ha nem a SI szoftverével akartunk nyomtatni működött a dolog, csak éppen nekünk

pont az SI kellett. A nagyobb probléma viszont a csapatbajnokságon jelentkezett. Annak érdekében, hogy a nagy eredménykirakó táblára is ki tudjuk rakni az eredményeket két kiolvasó dobozzal dolgoztunk – ezt így csináljuk már több éve, és így csináltuk az egyesületi váltó ob-n is – és eddig nem volt vele gond. De az OCSB-n eddig – és valószínűleg ezek után is – megmagyarázhatatlan dolgok történtek. Akkor lett gyanús, hogy valami nincs rendben, amikor az egyik versenyzőnek hibapontot jelzett a gép, pedig az adatok alapján minden rendben volt. Még egyszer kiolvastuk az adatokat, megint hibát jelzett. Harmadszorra a másik kiolvasóval tettünk kísérletet, ott pedig minden rendben volt. Megint egy próba az első dobozzal, ott megint hiba. Ekkor állítottuk le a kiolvasást az első dobozon és fedeztük fel, hogy az utóbbi percekben kiolvasott dugókák adatai nincsenek az adatbázisban. Annak ellenére nem voltak benne, hogy a gép kiolvasta az adatokat és kinyomtatta a részidős papírokat. Ekkor már tudtuk, hogy nagy a baj és kerestük a legjobb megoldást annak érdekében, hogy tudjunk eredményt hirdetni. Ez sikerült is, de a cikk leadásának pillanatában még nem tudom megmondani, hogy minden adat a rendelkezésünkre áll-e a teljes eredménylista elkészítéséhez. Csak remélni tudom. Én alapvetően a vezetek nélküli hálózati kapcsolat hibájának tudom be a dologot, bár ezt bizonyítani, illetve kideríteni utólag szinte lehetetlen – szakmai tapasztalat, hogy „laboratóriumi körülmények” között sohasem sikerül a hibát előidézni. Az már csak egy apró adalék, hogy olyan bajnokságot rendeztünk, amelynél nincsenek meg a feltételei

a gyors eredményközlésnek. A csapat eredmény kiszámítása a jelenlegi szoftverek alkalmazásával az alábbi lépésekből áll: eredmények exportálása az SI szoftverből – > a kapott állományból a felesleges mezők eltávolítása illetve összevonása egy előre megírt Excel makró segítségével – > az így kapott fájl importálása a csapateredményt számító szoftverbe (ami nem tud nyomtatni az USB portra csatkozott nyomtatókra), majd az eredményfájl legenerálása – > a kapott eredménylista megnyitása egy szövegszerkesztőben és a felesleges részek kitörlése. Ezek után pedig már lehet is nyomtatni az eredményeket.

A harmadik ok a terep és a pályák. A terepet elég jól ismerem, a pályákról viszont nem nagyon tudok véleményt mondani, mivel elég sok más irányú munkám volt a versenyen, így nem volt időm azokat „kielemezni”. A pályák fizikailag kemények voltak, technikailag viszont a terep adottságainak köszönhetően nem tartoztak az igazán technikásak közé. Az pedig egyértelmű, hogy a „fizikálisabb” felkészülést igénylő pályák kevésbé nyerik el a versenyzők tetszését. Ezzel egyébként az utóbbi évek edzőmunkája után én is így vagyok. Ennek ellenére azokban a kategóriákban, amelyek eredményeit jobban megnéztem – pl. a csapatbajnokságon a serdültől a felnőttig – nem nagyon tértek el a győztes idők a szabályzatban előírt időktől. De ezt biztosan fogják mások értékelni.

És most egy olyan dologról, ami a rendezőknél okozott csalódást. Illetve az utóbbi évek alapján már számítottunk rá. A parkolás. A rendezők nem véletlenül jelölték ki a parkolókat, de ezt sajnos a versenyzők nem nagyon akarták

tudomásul venni. A szabályzat alapján itt is meglett volna a lehetőségünk, hogy mindazokat, akik nem tartják be a versenybírórság utasításait, azokat kizárjuk a versenyből. Lehet, hogy egyszer valakinek el kellene kezdene a szabályok betartatását akár ilyen módon is? Mert így hiába van a rendezőknek egy megállapodásuk a területgazdákkal, polgármesterekkel, ha azt a versenyzők magatartásukkal felrúgják. A rendezők pedig viselhetik a következményeket.

A tanulságok alapján javaslom az illetékes bizottságoknak a bajnoki rendszer, illetve a verseny-szabályzat megfelelő részeinek módosítását annak érdekében, hogy a következő rendezők munkáját megkönnyíthessük. Az előző nap megadott adatok

alapján még talán arra is lehetőség lenne, hogy megfelelő előkészületek után mindenki névre szóló rajtszámot kaphasson, ami nagyban segítené mind a rendezőket, mind a versenyzőket „munkáját”. Illetve át kellene gondolni, hogy nem biztonságosabb-e vezeték nélküli hálózattal szemben.

Természetesen mi is levonjuk a ránk vonatkozó tanulságokat annak érdekében, hogy a következő versenyekről lehetőleg mindenki kellemes élménnyel gazdagodva térhessen haza. A jövő évi Bükkfennsík Kupa terepválasztásánál már ezt a célt próbáltuk figyelembe venni: az Aggteleki-karsztra várunk mindenkit október végén. Reméljük

sokan élnek majd a különleges lehetőséggel, hogy megismerkedhessenek a tájfutók előtt még „szűz” területtel. Már közel egy éve elkezdtük a verseny előkészítését, aminek köszönhetően jelentős anyagi támogatást nyertünk a Magyarország – Szlovákia – Ukrajna Szomszédsgái program keretén belül, így mindhárom országból vendégül látunk 5-5 főt az alábbi kategóriákban: F/N14, 16, 18, 20, 21, 35, 40, 45. A vendégül látás a nevezési díjon felül a szállást és a félpanziós ellátást is tartalmazza majd péntek estétől vasárnap reggelig. És az sem elhanyagolható szempont, hogy 2008-ban szintén az Aggteleki-kaszton rendezünk egy jelentős versenyt, az egyéni bajnokságot.

Gerzsényi Zsolt

SIKERES TÁJEVEZŐVERSENY A SZIGETKÖZBEN

Nagy sikerrel zárult az őszi I. Nemzetközi Tájévező Verseny a Szigetközben. Ami talán annak is köszönhető, hogy Magyarországon még nem rendeztek ilyen jellegű versenyt, bár vannak egyesületek, baráti körök, akik próbálkoztak vele, mint például a Bodrog árterében. (A Velencei-tavon is volt már ilyen verseny – szerk. megjegyzése)

A tájvezés lényege ugyanaz, mint a tájfutásnak. Vagyis tájékozódási feladattal ellátott evezés. Az alternatíva az árterekhez képest az, hogy nem egy egységesen víz alatt álló, erdővel, vagy akár szántóval tarkított területen zajlik a verseny, hanem szigorúan a folyómedrek mentén. De hogy mégis izgalmas legyen, szükségese a keresési pontok olyan elhelyezése, hogy többféle útvonalból lehessen válogatni. Sajnos ehhez Magyarországon elég kevés hely kínálkozik, ám a Duna szigetközi ágrendszerére erre kiváló. A Pisztráng Kör Egyesület ezért is vette tervbe, hogy saját működési területén, a Cicolai-ág rendszerben ilyen versenyt rendez – tudtuk meg Szilágyi Dánieltől, a Pisztráng Kör Egyesület lelkes szervezőjétől. **S** kiemelte: „A rendezvény része a Pisztráng Kör Egyesület Aranynéző projektjének, ami a Magyarország-Szlovákia-Ukrajna Szomszédsgái Program, az Európai Unió és a Magyar Köztársaság társfinanszírozásával valósul meg 2006 szeptembere és 2007 augusztusa között”. A nevezések felülmúlták a rendezők minden várakozását. A Pisztráng Kör Egyesület előzetes jelzések alapján félszáz nevezésre számított, s ezzel szemben majd kétszázan jelentkeztek,

hatvan csapatba rendeződve, kajak ifi, kajak felnőtt, kenu vegyes, kenu abszolút, kenu ifi kategóriákban.

Az első alkalommal könnyű útvonalat terveztek a rendezők a közel tíz km-es távon, könnyen megtalálható keresési pontokkal. A pontokon különféle feladatokat kellett megoldani. Volt begyűjtési, partraszállási és írásos, elméleti feladat. A táj szépsége, a késő őszi kellemes, napos idő arra sarkalt sok csapatot, hogy a versenyfut megtelepte után még pöttyöket igitasson be, természetesen más útvonalon. A szervezők erre is nyitottak voltak, sőt, örömmel vették a résztvevők lelkesedését. A vacsora és az eredményhirdetés után táncház volt, s éjszakába nyúló „Bátorságpróba” zárta hajnali egykor a programot.

A tait tájfutók érdeklődését is felkeltette a versenykiírás, s beneveztek a megmérettetésre. A kettes kajak és négyes kenu kategóriában indulók izgatottan készültek a rajtban. Még „szárazföldi edzést” is tartottak hirtelenjében az indulás előtt. A jó hangulatot az is fokozta, hogy a Tatai Teknőcök kajakosai megszerezték az első helyet. Horváth János és fia, Tibor nemhiába adott bele mindent a Duna-ágban. Tájékozódás, erőnlét, egy kis szemfülesség, gyors helyzetfelismerés és összhang, mind hozzájárult, hogy bevezessenek az első helyre. Gratulálunk nekik. S élménybeszámolójuk alapján valószínű, hogy jövőre még több csapattársuk is csatlakozik hozzájuk az újdonság és kihívás izalmával.

Pénzes Mária TTT-HSE

Elnökségi ülés

A BTF SZ Elnöksége 2006. október 2-án tartott ülésén meghallgatta és megvitatta a Sítájfutó és Tájékerékpár Bizottság (Marosffy O), a Jogi Bizottság (Lacsny M.) és Térképbizottság beszámolóját (Gombkötő P.).

Felhívás

Azok, akik az IHAROS (Nyakas-kő) BIATORBÁGY vagy a SOROKSÁR (Határdűlő) térképen 2007. évben versenyt kívánnak rendezni, ingyen kaphatnak tőlem térképet. Ugyanez vonatkozik az új KAMARAERDŐ térképre is, de csak 2007. augusztus 1. után. Ehhez csak annyi kell, hogy engem hívjanak fel vagy küldjenek e-mailt (06-30-475-9076, illetve HYPERLINK „mailto:szarka@szabadalmi.hu” szarka@szabadalmi.hu), és akkor én a BTF SZ raktárnak jelzem, hogy az ott letétben levő térképekből adják ki az általam közölt mennyiséget.

dr. Szarka Ernő

Előfizetés 2007-re

Kedves Olvasók!

Jövőre a Tájéoló az eddigi kivitelben és terjedelemben fog megjelenni. A lap mind a 10 számában 8 oldal az MTF SZ híreit, hivatalos közleményeit fogja tartalmazni.

Az éves előfizetési díj 2007-ben 3300 Ft, külföldre 6300 Ft. Egy példány ára 330 Ft.

Az előfizetési díjat az utolsó számhoz mellékelt csekken kérjük befizetni. A megrendelő nevét és címét olvashatóan, nyomtatott betűkkel kérjük felírni a csekkekre. Ugyanezen a csekken lehet a szokásos támogatásokat is befizetni, ebben az esetben a csekk „Közlemény” rovatába nem „Tájéoló előfizetés”-t, hanem „Támogatás”-t kell írni. A támogatás kategóriáit előző számunkban közöltük. Az év hátralévő versenyein, valamint a BTF SZ-ben és a téli rendezvényeken, edzéseken személyesen is előfizethető az újság.

Tájéoló előfizetés DVD-vel is!

2007-ben, hasonlóan az idei évhez, ismét tervezzük 2 darab DVD melléklet megjelenését, amelyeken a 2006-os év legjelentősebb eseményeit mutatjuk be. Az egyik fotókat, a másik filmeket fog tartalmazni. A DVD lemez asztali

DVD lejátszón és számítógépen is megtekinthető lesz.

Így kétféle előfizetése lesz a Tájéolónak a 2007. évre: a 10 szám előfizetése 3300 Ft, a 10 szám és a DVD melléklet előfizetése 4300 Ft. A DVD melléleteket csak előfizetőinknek tudjuk biztosítani.

Tessék választani!

BUDAPESTI TÁJFUTÓ NAPOK

A BUDAPESTI TÁJFUTÓK SZÖVETSÉGE

2007. JANUÁR 19-20-21-ÉN RENDEZI

A BUDAPESTI TÁJFUTÓ NAPOKAT,

MELYNEK RENDEZVÉNYEIRE TISZTELTTEL

ÉS SZERETTEL MEGHÍVUNK.

Program:

Január 19. (péntek)

17.30 Közgyűlés

Január 20. (szombat)

10.00 Teremtájfutó Diákolimpia Kőbányán a Piros iskolában
(Bp. X. ker., Újhegy sétány 1-3.)

11.30 Budapest Tájfutója díjak átadása

16.00 Senior találkozó.
Budapest Tájfutó Sportjáért díj átadása.
Dr. Fekete Jenő György előadása
„Tibetben jártam” címmel
Wengrin Ágnes: Élménybeszámoló a 2006. évi WMOC-ról

18.00 Bajnokok vacsorája

Január 21. (vasárnap)

9.45 Koszorúzás a Ripszám emléktáblánál

10.00 Ripszám Henrik emlékverseny

12.00 Eredményhirdetés a Ripszám emléktáblánál.

ELFÚJTA A SZÉL – VILÁGKUPA DÖNTŐ

Franciaország, Clermont-Ferrand, október 1-7.

Az idei világkupa sorozat utolsó fordulója Franciaország szívében, Clermont-Ferrand környékén került megrendezésre. A terület nem mindennapi helyszínt biztosított a rendezvény számára, mind a tájat, mind a terepeket különböző vulkanikus eredetű formációk tették rendkívül változatosá. És ha mindez még nem lett volna elég izgalmas, gondolt egyet az időjárás, és egy jókora vihar formájában ő is kivette a részét az események összekuszálásából.

De kezdjük az elején. Mivel a válogatott anyagi lehetőségei igen korlátozottak, az idei sűrű programban (EB, VB, VK, Junior VB, Főiskolás VB) egyszerűen nem lehetett pénz mindenre. Így aztán, egyéb tényezők hatására is, végül úgy alakult, hogy a világkupára csak egy igen kicsi csapat utazott, egészen pontosan egyedül én. A programom igazából már egy héttel a VK előtt elkezdődött, amikor Norvégiából „hazatérve” a Cseh OB homokkő szikláin között igyekeztem ráhangolódni a minden tekintetben nagyon nehéznek ígérkező világkupa terepekre. Pár napos otthonlét után aztán már indultam is ki Ferihegyre, ahonnan előbb Párizsba repültem, majd pedig némi buszozás és metrózás után vonatra szálltam Clermont-Ferrand felé. Mivel még ez a vonatkozás is több mint három és fél óra volt, ide már csak 11 óra után érkeztem meg, és még mindig nem voltam a célban.

A versenyközpont, és egyben a szállásom ugyanis még innen is vagy 40-50 km-re volt, Muroiban, egy kis faluban a hegyek között. De ide szerencsére már a rendezők vittek el, akiknek ezúton is köszönet a sok segítségért, amit ezalatt az egy hét alatt nekem nyújtottak!

Érkezésem másnapján aztán máris kezdetét vette a hivatalos program, az első programpont a terepbemutató volt a középtávú számra. Nos, körülbelül azt kaptam, amit vártam. Már ez a kis térképdarabka is komoly feladatot jelentett a maga pár pontjával, kocogó tempó mellett sem volt egyszerű megőrizni a kontaktust a terep és a térkép között. Pedig a térkép nagyon pontos és jó rajzolatú volt. Csak hát a terep... az valami egészen elképesztően részletgazdag volt! A hajdani vulkanikus tevékenység nyomai minden centiméteren érzékelhetőek voltak, a domborzat rendkívül finom volt, és kövek, kövek és kövek mindenfelé. Elsősorban a talajon, a futást nehezítendő, de szép számban akadtak kisebb nagyobb sziklafalak, és egészen furcsa kinézetű látatornyok is. És ehhez jött hozzá a növényzet, egy teljesen vegyes erdő sok kis girbeburba ágú fácskával, a látótávolság szinte nulla volt, és haladni sem lehetett sokkal gyorsabban benne. Nagyjából 2 km-es útvonalon gyűjtöttem be a terepre kihelyezett 12 edzőpontot, de mindez több mint 40 percig tartott! Persze nem siettem, és igyekeztem minél jobban megismerkedni a tereptípussal, de az idő előrehaladtával, egyre fokozódtak aggodalmaim a másnapi, immár éles versennyel kapcsolatban, ugyanis nem nagyon tudtam

elképzelní, hogyan leszek képes gyorsabb futóttempó mellett elkerülni a teljes elveszést...

De még mielőtt nagyon kétségbe estem volna, felvirradt a hétfő, és kezdetét vette a verseny. A rajtlistával nem volt szerencsém, majdnem a legvégére sorsoltak, és nem jött mögöttem olyan esetleges világbajnok jelölt, aki ha a sors úgy hozza, befofozhatott volna a célba. Az előttem lévő percekben azonban elrajtolt a világ élmezőnye, és valósággal kisöpörték az erdőt... Egyedül kellett tehát megoldani a feladatot az elejétől a végéig, mégpedig úgy, hogy az lehetőleg döntős helyezést érjen. Aztán elrajtoltunk, és a félelmek egy része beigazolódott. A térkép futás közben olvashatatlan volt, viszont részletgazdagságban kicsit alulmaradt a terepbemutatón megismerttől. Persze azért így is elég nehéz volt. A pálya első fele ettől függetlenül azért egész jól ment, és a 7-es ponton még együtt voltam azzal a Daniel Hubmann-al, akivel egyszerre rajtoltunk (persze más pályán), és végül megnyerte a saját selejtező csoportját! De innen viszont egy egészen pocskék középső szakaszt produkáltam, és a sok kis hiba miatt egészen messzire kerültem az utolsó döntőt erő helyezés megcsípésétől is. Másnapra tehát maradt a „B” döntő. Mármint elméletileg... De a sors adott még egy esélyt.

Történt ugyanis, hogy másnapra egy szélvihar kapta el a környéket, és ugyan az „A” döntőt már elkezdték lebonyolítani, és az első futók már közeledtek is a cél felé, végül a rendezők úgy döntöttek, hogy félbe szakítják a versenyt, mert túl veszélyesnek ítélték a 100 km/órát is meghaladó szélben

selejtező nélkül mindenki indulhat rajta! Sőt, hogy a pihenőnap kiesésével se legyen túl megterhelő a program, a szerdára tervezett sprint szám délelőtti selejtezőjét is kivették a programból. Ez ám a egyszerű változás! Adott volt tehát három nap, három döntő futammal, selejtezők nélkül! Miután hétfőn elbuktam a középtáv selejtezőt, azt hiszem jobb dolog nem is nagyon történhetett volna velem. Az eredeti program szerint a sprint, egy napon a selejtezővel és döntővel, a két középtáv után és a hosszútáv előtt, túl soknak tűnt a „jóból”, így nem terveztem rajta indulni. Na de az új helyzetben, selejtező nélkül, pihenőnap után, ugyan miért is ne próbáljak meg sprinten (is) szerezni egy-két világcupa pontot? Semmi akadálya sem volt, úgyhogy „pótneveztem”.

És milyen jó döntés volt! A karanténból a lányok versenyt hallgatva egyértelmű volt, hogy ugyancsak hosszabb futásra kell felkészünnünk, mint a szokásos 12-15 perc,

és az időkülönbségek is nagyobbak lesznek a szokásosnál. Mindez egy félig erdő, félig park terepen, és ezúttal még a rajtlistán is ugyancsak jó volt. Közvetlen mögöttem a főiskolás világbajnok Michal Smola indult, mögötte pedig az összetett világcupában éppen vezető, nem mellékesen sprint-specialista Daniel Hubmann. És hát a várható nagy időkülönbségek miatt az esetleges 2 perc hátrány sem tűnt olyan rossznak, persze jobb szerettem volna nem látni őket. Mindenesetre a versenyemet jól kezdtem, és a 7-es pontig még az első 20-ban is bent tudtam tartani magam. A 10-es pontra azonban becsúszott egy 45 másodperces hiba, és ez pont elég is volt Smolának, hogy utolérjen. A következő pár rövid átmenetet együtt futottuk, egészen az átfutóig, ahol az éppen a győzelemért futó Hubmann is utolért minket. Az átfutó után azonban sajnos egy nagyon kemény és hosszú mászás következett, ahol egész egyszerűen nem tudtam tartani velük a

A középtávú selejtező befutóján

történő versenyzést. A rajtoltatást leállították, az erdőben lévő versenyzőket pedig a lehető legrövidebb úton beküldték a célba. Nem lehetett könnyű meghozni ezt a döntést, de tény, hogy az erdőben mindenfelől potyogtak az ágak, néhány fa ki is dőlt, és magát a célt is teljesen felforgatta a vihar. Szerencsére senki sem sérült meg végül, de akik voltak annyira pechesek, hogy korán rajtoltak, egész biztosan nem mindennapi „élményeket” éltek át az erdőben. Na de hogyan tovább? Mégsem lehet egy világcupa futamot csak úgy törölni a programból! A kérdésre a választ a délutáni csapatvezetői értekezleten adták meg a rendezők. Az IOF-el konzultálva végül az a döntés született, hogy a középtáv döntőt pénteken tartják meg, amikor a csütörtöki hosszútáv után pihenőnap lett volna a programban a szombati zárószám, a váltó előtt. Igen ám, de ennek a programváltozásnak voltak még más következményei is. Ugyanis azzal, hogy a középtáv a hosszútáv utánra került, ez lett a világcupa döntő, aminek meg az a tulajdonsága is van, hogy

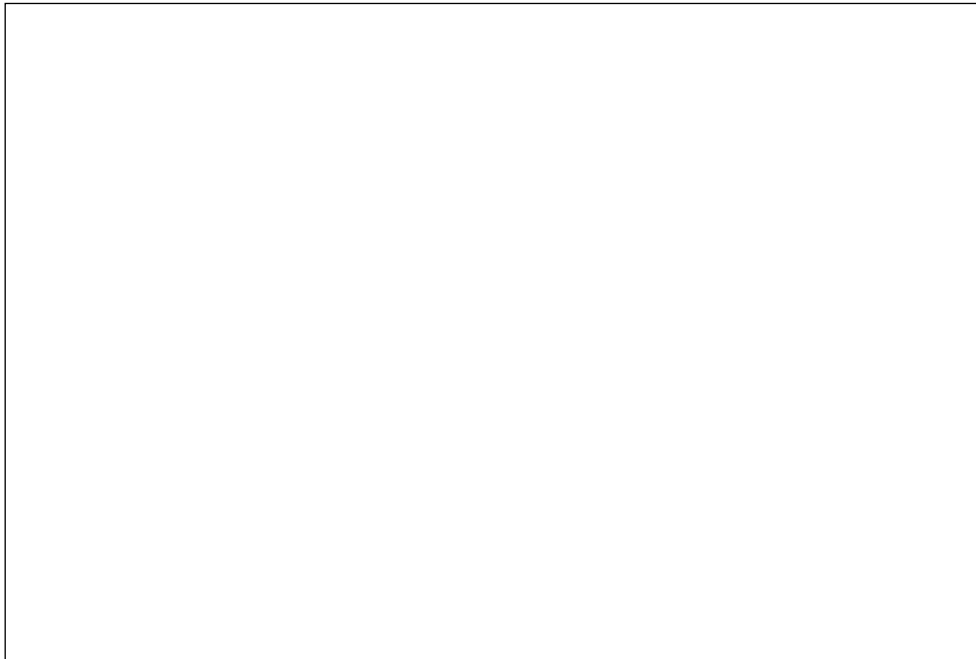
Részlet a hosszútávú pályából

lépést, és lemaradtam. Pedig az érdekes része még csak itt jött a pályának, ugyanis volt a terepnek egy egészen extrém sziklás része, amiben jól megforgatták a pálya utolsó pár pontját. Normális esetben, 14-16 perc futás után igazából már vége kellett volna lennie a pályának, ez esetben azonban a java még csak most jött. A sziklalabirintusban nagyon könnyű volt hibázni, és voltak is áldozatok szép számmal: Hogy mást ne mondjak, itt úszott el Simone Nigli győzelme is, amikor két átmenet alatt több mint két percet vesztett... (végül 11. lett) Én sikeresen túlvészeltem ezt a szakaszt is, és a 39. helyen célba értem. „Besöpörtem” tehát 2 világcupa pontot, amivel maximálisan elégedett is voltam, sőt, az a tudat, hogy ha a 10-es pontra nem hibázok, még egy 30-on belüli helyezés is benne lehetett volna a futásomban, egy kis lökést adott az önbizalmamnak, amire szükségem is volt a közelgő hosszútáv előtt. A nők versenyét egyébként végül, Simone kiesésével a finn Heli Jukkola nyerte 17,23-al, és jól jellemzi a versenyt, hogy a harmadik helyezett már 18 perccel kívül volt. A férfiaknál nagyon szoros volt a verseny a már említett Daniel Hubmann és a hazai pályán versenyző, középtávon háromszoros világbajnok Thierry Gueorgiou között, ám végül az utóbbi győzedelmeskedett. Az átfutóban még ugyan Hubmann vezetett Gueorgiou előtt, de a sziklák közé érve Gueorgiou leiskolázta a mezőnyt, és az öt sziklás átmenetből hármat megnyerve a végső győzelmet is megszerezte. A franciák boldogok voltak, mindenki ünneplést, és megkezdődtek a találgatások is, hogy vajon képes lesz-e Gueorgiou megnyerni mind a három egyéni számot. Talán nem lövöm le a poént, ha elmondom: képes volt.

Mindjárt másnap, a hosszútávon folytatta a világcupa pontok gyűjtését, fantasztikus futással ismét elverte a világ élmezőnyét. Olyan tempóban kezdte el a versenyt, amit senki nem tudott még csak megközelíteni sem. A pálya első fél órája alatt már megfogta az előtte induló Holger Hott Johansen, aki az idei középtávú világbajnok, Valentin Novikov, aki végül harmadik lett a világcupában, és Jani Lakanen is, aki meg az idei hosszútávú világbajnok. Hott Johansen nem akart beszélni a vonatkozásba és más útvonalakat választott, mint Gueorgiouék, de lemaradt. Novikov és Lakanen viszont a célig elkisérték Gueorgiouat, és ez mindkettőjüknek érmet is ért. Novikov lett a második 4 perc hátránnyal, Lakanen a harmadik 6 perccel. A verseny nehézségét jellemzi az is, hogy Hott Johansen még így is befutott a negyedik helyre, őt Jarrko Huovila követte, és a hatodik Michal Smola már több, mint 10 percet kapott! És volt nem egy meglepetés is. Több nagy név is ugyancsak hátul végzett az eredménylistában. Daniel Hubmann és Emil Wingstedt is már csaknem az eredményhirdetés alatt értek csak célba, kívül a világcupa pontot érő első 40-en, és több mint fél óra hátránnyal! A terep különleges, szokatlan, és nehéz volt mindenkinek. A hibák nagyon nehéz volt korrigálni, így kicsit hibázni szinte lehetetlen volt. A legkisebb koncentráció kiesés is hosszú percekbe került. Az én versenyem nem sikerült valami jól, ami részben annak köszönhető, hogy nem sokkal felpálya után eltörtem a tájolómat... Ezt követően komoly gondjaim voltak a részletgazdag terepen a tájékozódással, hogy mást ne mondjak, nem sokkal a vége előtt, két egymás követő pontra, összesen majd' negyed órát hibáz-

tam. Kár ezért a versenyért, mert nagyon büszke lettem volna rá, ha ezen a terepen jó eredményt érek el. Így az 55. helyen értem célba, ami pusztán helyzetre nézve még nem is olyan nagyon rossz, de ezzel együtt majdnem 50 perc hátrányom is volt a győztes Gueorgiouhoz képest, az meg azért már egy kicsit sok. A nők mezőnyében a sprint zakó után Simone Nigli visszavágott, és hasonlóan a férfiak versenyéhez, az egyik előtte indulót, Minna Kauppi behozta magával a dobogóra. Itt azért nem volt annyira rajt-cél győzelem jellege a dolognak, mint Gueorgiou esetében, Emma Engstrand, és Marianne Andersen is tudta tartani magát nagyjából a pálya kétharmadáig, de az utolsó harmadban a Kauppi-Nigli páros verhetetlennek bizonyult, és végül tekintélyes előnnyel szereztek meg az első két helyet.

Pénteken pihenőnap helyett, az elhalasztott középtáv döntő következett. Az eredeti tervek szerint én már pénteken reggel elhagytam volna Franciaországot, de a programváltozást követően sikerült az én utazásaimat is átszervezni, így végül mégis indulhattam ebben a számban is. És, mint már említettem, mivel a sorrendváltozás miatt ez a szám lépett elő világcupa döntőnek, mindenki az „A” döntőben futhatott a hétfői selejtező eredményeitől függetlenül. Annyi bökkenő azért mégis volt a számomra, hogy az átszervezett elutazásomat is csak úgy lehetett kivitelezni, ha nagyon korán rajtolok - és a pályán sem veszek el. Ezért biztos, ami biztos alapon, a rendezők betettek első rajtolónak, ami azért egy kicsit túlzás volt, de úgy látszik, nem bíztak meg bennem teljesen, hogy nem fogok elveszni a pályán. És hát valóban nem volt egyszerű a pálya. A terep még a

Részlet a középtávú (selejtező) pályából

hosszútáv terepénél is összetettebb volt, és itt még az a lehetőség sem állt fent, hogy a hosszú átmenetekben, nagyokat kerülve ugyan, de ösvényeken lehessen futni. A versenyem ennek ellenére jól indult, talán egy kicsit túl jól is. Mivel az első pontokat gond nélkül fogdostam, egy kicsit túl könnyelművé váltam, és ez egy majdnem 4 perces hibát eredményezett a hatos pontra. Ráadásul sajnos ezt követően sem sikerült visszazökkennem a megfelelő ritmusba, és innentől majd minden átmeneten súlyos másodperceket veszítettem. Így persze az eredményem itt sem lett valami fényes, mégis nagyon örülök, hogy egyáltalán futhattam itt, és biztos vagyok benne, hogy rengeteget tanultam a verseny alatt. Az élmény versenyében Gueorgiou befejezte, amit elkezdett, és besöpörte harmadik győzelmét. Ezúttal Daniel Hubmann fogta be, és hozta be magával a dobogóra, de ez már nem segített

a 23 éves svájcin, mivel így is elvesztette vezető helyét az összetett viládkupában. Gueorgiout csak egy valaki tudta megszorítani ezen a napon, az orosz Valentin Novikov, de ő viszont olyannyira, hogy az utolsó rádiós ponton még egy hajszállal vezetni is tudott a franciák nyerő embere előtt. A következő pontra azonban hibázott, így mindez csak a második helyre volt elegendő számára. A legnagyobb kiszállást ezen a napon is a svédek nyemője, Emil Wingstedt produkálta, aki egy 8 perces hibával képes volt 45 helyet visszazuhanni az eredménylistában egyetlen átmenet alatt. A nők versenyében Simone Nigli egy 3 és egy 2 perces hibával szállt ki az érmekért folytatott küzdelemből, de ez már nem számított neki, az összetett viládkupát így is simán nyerte. A versenyt szoros csatában végül a norvég Marianne Andersen nyerte a két finn, Minna Kauppi és Heli Jukkola előtt, és ezzel az

összetett viládkupában is ilyen sorrendben végeztek Simone mögött.

Szombaton a váltó számmal fejeződtek be az idei viládkupa sorozat eseményei, de ezen csapat híján már nem vettem részt, ezért csak hallomásból tudok beszámolni róla. A helyszín azonos volt a középtáv döntőjével, így ismét nagyon technikás pályák várták a versenyzőket, volt is kavarodás rendesen. Végül mind a férfiaknál, mind a nőknél finn győzelem született, a nőknél ráadásul kettős. És még az is úgy, hogy a második csapatuk verte 6 perccel az elsőt! Az meg külön érdekesség volt, hogy a befutóban hatalmas hajrá bontakozott ki a második helyért Minna Kauppi és Simone Nigli között, akik nyilván nem tudták, hogy a finn második csapat már réges-rég célba ért, így az egész hajrá teljesen fölösleges, hiszen nemzetenként csak egy váltó számít. A harmadik helyre – újabb hat

Színes VK térkép

perc hátránnyal – a svédek érkeztek meg. A férfiaknál szorosabb volt a verseny, de a végeredmény ugyan ez lett, első a finnek, Svájc második, és Svédország kettes váltójáé a bronz. Ami itt érdekesség volt, az a változatlanság kedvéért megint csak Thierry Gueorgiouhoz kapcsolódik, aki majdnem megfutotta negyedik fantasztikus futását négy nap alatt. A 14. helyről vágott neki a versenynek, ahonnan a harmadik rádiós pontig képes volt felfutni a harmadik helyre, ám a pálya végén (a héten először) ő is hibázott, így a célvonalat csak a negyedik helyen érte el. Sőt, kiderült, hogy David Anderssonnal, a svéd egyes csapat befutó emberével együtt rossz pontot fogtak a kiskörben, így a negyedik és ötödik hely a két norvég váltó ölébe hullott.

Ezzel véget is ért az idei világtupa szezon, és jövő évtől egészen más formában fog folytatódni. Ezentúl nem rendeznek majd ilyen egy hetes világtupa fordulókat, az egyes versenyeket már meglévő, nagy nemzetközi versenyekre fogják ráépíteni. A jövő évi programban az ukrán VB-t, és a svájci záró futamot leszámítva kizárólag skandináv versenyek szerepelnek majd, és az indulási jogosultságra is merőben új – és még jelenleg is erősen támadott – szabályok fognak vonatkozni. A végső szabályokat november közepére ígérik az IOF honlapon. Az idei záró fordulóval kapcsolatban összességében elmondható, hogy a szokatlan és nagyon technikás terepeken a világ élmezőnye is gondokkal küszködött az egész hét folyamán, de ettől függetlenül, vagy pont ezért, nagyon izgalmas küzdelmeket hoztak a versenyek. A keddi nap viharos időjárása egy kicsit ugyan felborította a programot, de végül is

nekem csak jól jött, habár a pénteki napom kicsit sűrű lett, és a nullára rajtolás sem segítette elő az eredményességemet. Thierry Gueorgiou teljesítménye (egy pont kivételével) kiemelkedett a mezőnyből, én meg azt hiszem nagyon sokat tanultam ezalatt a pár nap alatt, és nagyon örülök, hogy itt lehettem. A részletes eredmények elérhetőek a VK honlapjáról, ahol ugyancsak megtekinthetőek a térképek is a győztesek útvonalaiával. A cím: „<http://www.wcup2006.fr>” <http://www.wcup2006.fr>

Gösswein Csaba

Eredmények

Sprint

Men (83) 3.0km 110 m 25 P

- 1 GUEORGIOU Thierry France 16:03,8
- 2 HUBMANN Daniel Switzerland 16:12,7
- 3 HUOVILA Jarkko Finland 16:43,9
- 39 GÖSSWEIN Csaba Hungary 18:53,2

Women (53) 2.7km 95 m 20 P

- 1 JUKKOLA Heli Finland 17:23,2
- 2 ENGSTRAND Emma Sweden 17:30,7
- 3 GEMPERLE Sara Switzerland 18:00,9

Hosszútáv

Men (81) 13.2 km 415 m 26 P

- 1 Thierry GUEORGIOU France 1:32:13
- 2 Valentin NOVIKOV Russia 1:36:03
- 3 Jani LAKANEN Finland 1:38:09
- 55 Csaba GÖSSWEIN Hungary 2:20:48

Women (55) 8.6 km 310 m 20 P

- 1 Simone NIGGLI-LUDER Switzerland 1:15:08
- 2 Minna KAUPPI Finland 1:19:12
- 3 Emma ENGSTRAND Sweden 1:22:30

Középtáv

Men (82) 4.1 km 260 m 15 P

- 1 Thierry GUEORGIOU France 28:28
- 2 Valentin NOVIKOV Russia 29:45
- 3 Daniel HUBMANN Switzerland 30:24
- 57 Csaba GÖSSWEIN Hungary 43:33

Women (52) 3.7 km 175 m 13 P

- 1 Marianne ANDERSON Norway 35:33
- 2 Minna KAUPPI Finland 35:39
- 3 Heli JUKKOLA Finland 35:56

Váltó

Men (25)

- 1 FINLAND 2:09:33
- 2 SWITZERLAND 2:12:48
- 3 SWEDEN-2 2:14:03

Women (15)

- 1 FINLAND-2 1:59:12
- (2) FINLAND 2:05:04
- 2 SWITZERLAND 2:05:04

Részlet a sprintpályából

**1/2
HSE**

**1/2
Graffic-Com**

Színes

MTFSZ elnökségi ülés jegyzőkönyve

1., Javaslat az Országos Diákolimpia lebonyolítására

A hároméves Diákolimpia szabályzatot a Sportágfejlesztési és Ifjúsági Bizottság felülvizsgálta, számos helyen megváltoztatta. Jelenlegi formája az előzőnél sokkal inkább konszenzusos, többek számára elfogadott. A szalagos, D kategóriájú pályát a kellő módon sikerült integrálni a Szabályzatba.

2., Javaslat az e-mailben történő kommunikáció szabályozására.

A szabályozást a Felügyelő Bizottság elnökének kérésének megfelelően be kell vezetni. Vita arról van, hogy ez esetleg nem kívánt leveleket jelent a nem érdekelttek részére is. A beterjesztett javaslat szövegének utolsó két mondatát egyszerűsíti az elnökség, a javaslatot alapvetően elfogadja.

3., Javaslat az Országos Csapatbajnokság jövőbeni lebonyolítására

Már a tavalyi évben is foglalkozott a német rendszerű csapatbajnokság bevezetésével az elnökség. Az Elnökség nagyobb része egyetért azzal, hogy a jelenlegi CSB helyett a német rendszerű bajnokság izgalmasabb lenne, jobban szolgálná a csapatszellem építését, azonban Zsigmond Tibor felhívja a figyelmet, hogy a pontok elosztása problémát okozhat a 12-13 éves gyerekeknek, nehéz a rendszer megértése. Nem szeretné továbbá, ha a jelenlegi CSB helyébe lépne a német rendszerű csapatbajnokság, inkább új bajnokságnak rendeztetné meg. A Versenybizottság a Bajnoki rendszer egészének módosításaival egy kosárban tárgyalja meg a német rendszerű csapatbajnokság bevezetését.

4. A 2006. évi Ifjúsági EB-ről készült TV-s riport megtekintése és vitája.

Vásárhelyi Tass nyilvánvalóan hibázott, amikor a riportot összeállította, hiszen a képek és a szöveg néhol cárosak voltak a tájékoztatósi futó sportágra. Vásárhelyi Tass az elmúlt években erőn felül dolgozott a sportágról. Gajdos Tamás azt kéri, hogy ha valakinek kritikus megjegyzése van a riportjaikkal kapcsolatban, azt jelezzék felé, hogy ezzel is javítsák a műsorok minőségét.

5. Tájékoztató a 2006. évi Hungária Kupáról (írásos).

A beszámolóban Dr. Dobrossy István is elmondja, hogy sikeres versenyt rendeztek meg, ezzel nem csorbítva a Hungária Kupa hírnevét. Elsősorban arra panaszkodott, hogy bizonyos körök eleve negatív hozzáállást mutattak versenyükhöz, amely számukra káros következményekkel járt. Sikerült Debrecenben egy olyan csapatot összeverbuálni, amely nagyobb feladatok megoldására is képes.

6. Tájékoztató a 2007. évi Hungária Kupa szervezési munkálatairól.

A Hungária Kupa előkészületei a terveknek megfelelően haladnak. A Versenyközpont kijelölésre került (Orfű), a versenytérképek helyesbítése megkezdődött. Harkányban látványos sprintversenyt rendeznek. A Szervezőbizottság Dr. Tihanyi László vezetésével felállt. A rendezők a 2007. évi Hungária Kupára 1200 versenyzőt várnak.

A rendezők kéri az MTFSZ-t, hogy a Szövetség lapjában biztosítson helyet a rendezvény népszerűsítésére: interjú jelenhessenek meg a térképésztőkkel, ellenőrző bírókkal, legyenek további cikkek. Az MTFSZ segítse őket a kiírások kipostázásában a külföldi szövetségek felé.

7. Beszámoló a felnőtt és junior válogatott 2006. évi világversenyeiről.

A világversenyeik lezajlottak, a szövetségi kapitány meglátása szerint a magyar válogatott sikeresen indult el a 2009-es VB felé vezető úton. Sajnos az anyagi lehetőségek korlátozottak, az egyesületek pedig nehezen bírják elviselni a válogatottak versenyztetésének költségeit. A következő évben kevesebb lesz a világversenye, talán több energia jut a kísérő rendezvényekre is.

8., Tájékoztató a 2006. novemberi sportágfejlesztési értekezletről.

A Sportágfejlesztési Tervet 2005-ben elfogadta az MTFSZ közgyűlése, azonban ez viszonylag puha célokat határoz meg és nem adja meg az oda vezető utat. A Tervet tovább kell fejleszteni, hogy konkrétabb legyen, minél több szám legyen benne. Az

TÁJFUTÁS

A Magyar Tájékoztató Futó

Szövetség lapja

2006. 9. szám

Kiadja a Szövetség:

A kiadásért felel:

Less Áron

Alapító főszerkesztő:

Skerletz Iván

Főszerkesztő:

Hites Viktor

Állandó munkatársak:

Scultéty Márton, Sárecz Lajos,
Cserpák Zsolt, Madarassy Pál,
Kelemen János, Zentai József,
Mihácz Zoltán, Ács Gábor

Fotók:

Nemesházi László, Máthé István

ISSN 0133-4697

Megjelenik évente

10 alkalommal

lapzárta megjelenik

9. 10. 24. 11. 03.

10. 11. 21. 12. 01.

Szerkesztőség:

MinSport Bt.,

Telefon: 88/421-404

8200 Veszprém,

Gyöngyvirág u. 16/F

E-mail: tajfutas@freemail.hu

Nyomda:

Unio-Printer Nyomda Kft.

értekezletlen meghatározott prioritásokat kellene érvényesíteni a költségvetés sarokszámainak esetében. Az értekezletlen az elnökségnél szélesebb körben lehetne a sportágról információkat gyűjteni. Az elnökség egészét szeretnénk meghívni az értekezletre, valamint a sportág, szakosztályok befolyásos vezetőit.

9., Egyebek

a.) Sárcz Lajos, a Zalaegerszegi Tájékozódási Futó Club elnökségi tagja az MTFSZ elnökségének írt levelében azt kéri, hogy a Thermenland Opennel kapcsolatos rangsoroló és sportágfejlesztési díjat csak a magyar versenyzők után kelljen befizetniük, hiszen ők csak társrendezői voltak az ausztriai eseménynek. Az elnökség első fokon elutasította kérelmüket.

b.) Blézer Attila az Egri Spartacus SE edzőjeként és a Sportágfejlesztési és Ifjúsági Bizottság tagjaként arra kéri az elnökséget, hogy biztosítson forrásokat tájfutó oktatási anyagok megjelenítésére. A kérdéssel a Sportágfejlesztési és Ifjúsági, valamint a Marketing és Média Bizottság foglalkozik tovább.

Tájfutás diákolimpia versenyszabályzata

(A sportág bajnoki szabályzatának a melléklete)

1. Versenyfordulók: Két lépcsőben kerül megrendezésre az adott tanévben:

1.1. megyei (budapesti) döntők –

Legalább 2 héttel az országos döntő előtt, az országos versenynaptár szerinti időpontban.

1.2. országos döntő:

május 20 – 31 között, lehetőleg más rangsoroló versenyekkel együtt rendezve, az országos versenynaptár szerinti időpontban.

Több megye összевontan is megrendezheti a megyei fordulót, de a népszerűsítés miatt, a kisebb utazási távolságok érdekében célszerűbb minden megyében külön-külön. Tömegközlekedési eszközökkel legyen elérhető.

2. Versenyforma:

2.1. megyei – normál távú, egyéni verseny

2.2. országos – 1. nap: normál távú egyéni, rangsoroló verseny (nullidő 11-12 óra)

– 2. nap: rövidtávú egyéni és rövidített váltóverseny

3 fős megyei (budapesti) váltókkal, vegyes korcsoportban (nullidő 9-10 óra)

(Az első és második nap programja a rendezés igényei szerint felcserélhető.)

3. Kategóriák:

3.1. Egyéni verseny:

Diákolimpiai korcsoport Kategória minősítés szempontból

F-N II.	F-N 12 D
F-N III.	F-N 14 B
F-N IV.	F-N 16 B
F-N V.	F-N 18 B
F-N VI.	F-N 20 B

A korcsoportok értelmezése az MDSZ szabályai szerint (ld. www.mdsz.hu).

NYÍLT szalagos: csak a megyein, de ott kötelező.

3.2. Váltóverseny:

3.2.1. Férfi és Női kategóriákban 3-3 fős vegyes korcsoportú váltóverseny, egy-egy 14-16-18-as pályával, 3x30 perc körüli győztes idővel.

3.2.2. Egy váltóban csak azonos megyéhez tartozók (oktatási intézmény alapján) indulhatnak, az egyéni versenyen bejutottak közül. (Vegyes váltóban a kimaradó versenyzők elindulhatnak, de ők nem számítanak be a végső sorrendbe.)

3.2.3. Minden megye és Budapest legfeljebb 6 váltót indíthat, olyan módon, hogy semelyik két váltója nem futhatja végig ugyanazt a pályasorrendet

b4.1. Nevezhetők az általános és középiskolák nappali tagozatos tanulói oktatási intézményük képviselőitében.

4.2. Mindenki csak a saját korcsoportjában indulhat (váltóban egyfelj feljebb is).

4.3. A II. kcs. versenyén fiatalabbak is rajthoz állhatnak.

4.4. A VI. kcs.-ba nevezhetők túlkorosak is, de ők minősítést nem szerezhetnek, eredményeik a minősítések megállapításában nem vehetnek részt.

A megyei döntőre az iskoláknak kell nevezniük a tanulóikat. Az országos döntőre a nevezés a megyei szövetségek által megküldött eredménylistával automatikusan történik (a megyei szövetség megküldi az esetleges lemondásokat is). Kivételt képeznek az aranyjelvényes és a válogatott versenyzők, akiket a klubjuk közvetlenül nevezhet az iskolájuk nevének és a településnek a megnevezésével.

5. Továbbjutás a megyeiről:

5.1. Kategóriánként (kivéve a NYÍLT) F-N II, III., IV. korcsoportban 4-4 fő, F-N V., VI. korcsoportban 3-3 fő.

5.2. Budapest a létszám tekintetében két megyének számít.

5.3. A válogatott keretek tagjai valamint az Arany-jelvényes minősítésűek létszám

felettiek, az országos döntőbe közvetlenül nevezhetők. Ha elindulnak a megyei döntőn, a továbbjutó létszámba nem számítanak bele.

6. Nevezési díj: Nevezési díjként a szokásoshoz képest mérsékelt összeg állapítható meg. A nevezési díjat a rendezési pályázat elbírálásakor a Naptár bizottság figyelembe veszi.

7. Díjazás:

7.1. A győztesek elnyerik a „Magyar Köztársaság Tájfutás Diákolimpia Bajnoka” címet.

7.2. Az 1-3. helyezettek érmet kapnak (MDSZ ill. a megyei diáksport tanács biztosítja), az országos 4-6. helyen végzők oklevelet vehetnek át.

7.3. A támogató cég tiszteletdíjait a megyei első és az országos 1-3. helyezettek kapják.

7.4. A megyei, budapesti döntőkön legtöbb (minimum 10 fő) eredményesen teljesítő tanulót elindító iskola az MTFSZ különdíját kapja.

8. Egyebek:

A megyei versenyeken a III. korcsoportban C vagy könnyű B nehézségű pályát kell kitűzni.

8.2. Az országos döntőben a pályák nehézségi foka B.

8.3. A NYÍLT szalagos kategória pályája tartalmazzon a térkép alapján felismerhető rövidítési lehetőségeket (a levágható kanyarok mindig kívülre kerüljenek). Az iskolák számára ezt az elindulási lehetőséget kell minél hatékonyabban propagálni. Ha lehetőség van rá, anyagilag is ösztönözni a minél nagyobb létszámú részvételt (Pl. helyi támogató megnyerése. Iskola, testnevelő díjazása).

8.4. Az országos döntőt próbáljuk némiképp „fesztivál-jelle-gűvé” tenni, pl. a versenyzést kiegészítő programok szervezésével.

A versenyrendszer bevezetését az MTFSZ Elnöksége 2003. január 20-án elfogadta, hatályba lépése 2004. január 1-től. A szabályzat módosításait az Elnökség 2006 október 9-én elfogadta, és 2007 január 1-től életbe lépteti.

Javaslat az e-mailben történő kommunikáció szabályozására

Az elmúlt évek tapasztalata alapján a postai levelezést folyamatosan felváltja az elektronikus levelezés. Ma már szinte mindenkinek van elektronikus postafiókja. Ám amíg a hagyományos (postai) rendszerben könnyűszerrel meg lehetett győződni arról, hogy a címzett kezébe kapta-e a kérdéses levelet (ajánlott küldemény), addig az elektronikus levelezésben ez a gyakorlat még nem terjedt el. Számos példa bizonyítja, hogy a szabályozásra szükség van.

Korábban az Elnökség már határozatot hozott arról, hogy az MTFSZ irodából kimenő leveleket hivatalosnak fogadja el.

Javaslat: Hivatalos levelek küldése esetén az MTFSZ-nek visszaigazolást kell kérnie annak megérkezéséről, ekkortól megérkezett érvényes és hatályos a levél illetve a levél elküldése. Ugyanígy az MTFSZ részére hivatalosnak, megérkezettnek, érvényesnek és hatályosnak csak az a levél tekinthető, amelynek érkezését az MTFSZ visszaigazolta. A visszaigazolás módja lehet automatikus, vagy manuális.

Budapest, 2006. október 4.

Less Áron, Molnár Péter

2008. évi kiemelt rangsorolók

A naptár bizottság elbírálta a 2008-as világranglista versenyek és kiemelt rangsoroló versenyek rendezésére beérkezett pályázatokat. A magyar keretnek nem csökkentő Thermenland Open mellett világranglista verseny lesz 2008-ban a Hungária Kupa 4. napja (középtáv), az Eger Nagydíj és az Őszi Spartacus Kupa. A világranglista versenyek egyben kiemelt rangsoroló versenyek is.

További kiemelt rangsoroló versenyek:

- 04. 13. Postás Kupa
- 05. 03. Typo Kupa
- 05. 18. Mecsek Kupa
- 08. 20. Hungária Kupa 1. nap
- 09. 14. Szentendre Kupa
- 09. 27. Kalocsa Kupa középtáv

Kiemelt rangsoroló verseny még a fentiekén kívül a 4 nappali egyéni bajnokság.

A 2009-es bajnokságok, Hungária Kupa, világranglista és kiemelt rangsoroló versenyek rendezésére 2007. júniusában írjuk ki a pályázatot.

Hegedüs András.

Az MTFSZ Sportágfejlesztési értekezlete

Idete: 2006. november 4. 15:00 (szombat)

Helye: Csákkberény, Sportkombinát

Megjegyzés: további információ az Őszi Spartacus Kupa első napján

Napirend: Általános vita a sportág prioritásairól, az MTFSZ költségvetésének főszámairól, valamint egyéb, sportágunkat érintő problémákról.

Európai országok találkozója

Az idei felnőtt Világbajnokság helyszínén tartották meg az Európai Országok Találkozóját, ahol az alábbi események helyszínéről született döntés:

2007

- Ifjúsági Sítájfutó EB - Henndorf, Ausztria

2008

- Felnőtt Európa-bajnokság, Ventspils, Lettország, 05.25. -

06.01. Ezzel egyidőben kerül megrendezésre a Trail-0 EB is.

- Ifjúsági Európa-bajnokság, Wangen an den Aare, Svájc, 10.09.

- 10.12.

- Sítájfutó Európa-bajnokság, S-chanf, Engadin, Svájc

- Sítájfutó Junior VB és Ifjúsági EB, Borovec, Bulgária

További hírek

– 2006. szeptember 1-jétől Korik Vera az MTFSZ pályázatfel-
lelőse, továbbá a Diáktájfutás program adminisztrációs koor-
dinátora lett.

– Megtartotta első főtítkári tájékoztatóját az ÖTM Sport Szakállamtitkársága: feladataik között továbbra is a dopping-
kérdés megoldását tartják a legfontosabbnak.

– A Nemzeti Sportszövetség megkezdte a Sport XXI. Nemzeti sportstratégia továbbfejlesztését annak érdekében, hogy a sportszövetségek integrációjának élébe menjen.

– Az SI üzemeltetői pályázatra csak a Hungária 99 Bt. nyújtott be pályázatot.

FELHÍVÁS!

AZ MTFSZ TRAIL-O BIZOTTSÁGA FELKÉRI A TAGSZERVEZÉSEKET, VERSENYRENDEZŐKET, HOGY JELENTKEZZENEK A 2007-ES TRAIL-O VERSENYEK RENDEZÉSÉRE.

Határidő: 2006. november 30. Azon klubok, szakosztályok jelentkezését várjuk, akik a már tervezett tájfutó versenyükkel egy időben vagy esetleg önállóan kívánnak Trail-O versenyt rendezni.

Az internetről letölthető („<http://www.trail-o.mtfsz.hu>” www.trail-o.mtfsz.hu dokumentumok menü) jelentkezési lap kitöltésével, és bizottságunkhoz való eljuttatásával (trail-o@mtfsz.hu) regisztráljuk a jelentkezéseket.

A Trail-O rendezéstechnikai kérdések tisztázásához az MTFSZ adattári oldalain (www.mtfsz.hu

hu) található dokumentumok (versenyszabályzat, Trail-O clinic anyagok), de telefonon is állunk leendő versenyrendezőkhöz rendelkezésre:

Nemesházi László
tel: 06-20-934-4232

Figyelem!

Az MTFSZ Trail-O bizottság tagjai sorába keresünk a tájfutásért és a mozgássérültek sportolásáért elkötelezett tagot/tagokat.

Fő célkitűzésünk a 2009-ben megrendezésre kerülő Trail-O VB sikeres lebonyolítása.

Ehhez szükség lesz egy megfelelő rutinnal rendelkező szervező csapatra, valamint egy jól felkészült magyar Trail-O válogatottra.

Ebbe a szervező csapatba, valamint a leendő válogatott tagjainak kiválasztásához, felkészítéséhez keresünk elkötelezett partnereket.

Hírek

Hivatalosan is értesítést kaptunk az IOF -től, hogy kijelölték a 2009-es Trail-O VB ellenőrző-bírójának Dick Keighley (GBR) urat (a 2005-ös Trail-O VB-n győztes brit csapat tagja).

EGY BALSZERENCSÉS EURÓPA-BAJNOKSÁG

Szeptember elején rendezték meg az első tájbringa Európa-bajnokságot Varsóban. A magyar csapat szereplését balszerencsék sorozata kísérte, így kicsit szomorkásan tekintünk vissza az EB négy napjára. De Paul 11. helye a sprintben, valamint Anna 11. helye közép távon, 12. helye a sprinten és „majdnem 5.” helye hosszú távon VB erősségű mezőnyben reményt ad a jövő évi versenyek előtt.

Teljes felnőtt női és férfi csapattal, egy ifi fiú csapattal és támogató szenior versenyzőkkel készültünk a szeptember elején Varsóban rendezett első tájbringás Európa-bajnokságra, melyen egy időben rendezték az EB felnőtt, junior és ifi kategóriáit, valamint a szeniorok nyílt versenyét. Így az 5 napos versenyen 25 ország mintegy 400 versenyzője vett részt. A rendező lengyelek mellett a legnépesebb csapatokat az oroszok (42 főt!), a finnek és a csehek nevezték, előrevetítve a várható eredményeket. Az Európa-bajnoki eredményhirdetéseken felváltva hallgattuk az orosz és a finn himnuszt, melyek váltakozásának ritmusát csak egyszer-kétszer bontotta meg a svájciak, franciák és osztrákok első helyezése.

Számunkra sajnos már az előjelek sem voltak igazán biztatóak. Két héttel a verseny előtt kiesett az ifi csapat egyik tagja: Hegedüs Gergő két bordáját törte egy erdei sorompón. A női csapatból pedig Cseh Vera a verseny előtt 3 nappal esett ki egy rakoncátlan porckorongnak köszönhetően, melyet azóta már el is távolítottak. Így összességében örültünk, hogy az előzetesen nevezett három váltó mindegyike ki

tudott állni, igaz tartalékok nélkül. Az utazás szerencsére komplikációk nélkül zajlott, s a verseny előtti nap mindnyájan megérkeztünk a Varsó keleti peremén található helyszínre. Itt az augusztus végi 10°C és az utójára 30 éve felújított „hotel” kicsit visszafogta a csapat lelkesedését. Sajnos az olcsóbb szállás másik hátránya a VK-tól és a csapatok fő szálláshelyétől való mintegy fél óras távolság volt, ami kissé izolált érzést biztosított, melyet csak három másik nácío fiaival osztottunk meg.

Az Európa-bajnokság mind a három hivatalos futamát ugyanazzal a céllal rendezték, csak a térképek kivágata változott. A terep lapos, homokdűnés volt, helyenként nagyon sűrű úthálózattal a sok nyaralónak és kirándulónak köszönhetően.

A napok óta szemerkélő eső a homokot érkezésünkkel mindenhol tekerhetővé tette. A napsütés megérkezte feletti örömmünket viszont gyorsan tompította a homok kiszáradásával járó növekvő lazasága és mélysége. A versenyen nem volt ritka az olyan akár több 100 m hosszú szakasz se, ahol tolni se volt könnyű a gépet.

A homokos terep alaposan próbára tette a mozgó alkatrészeket is. A váltók felváltva macacsolták meg magukat, a láncokat minden edzés és futam után alaposan ki kellett pucolni, hogy legalább egy darabig ne recsegenek. Dr Paul szakértelme felbecsülhetetlen volt a csapat gépeinek üzemben tartásában!

Sprint

Az első versenynap a sprintet rendezték bemutató jelleggel, csak felnőtt férfi és női kategóriában, mert ez jelenleg még nem hivatalos EB szám. A terep egy katonai akadémiának a nagyközönség számára is nyitott erdős gyakorló pályája volt Varsó nyugati oldalán. A részletgazdagságnak megfelelően a térkép 7500-as volt, de a stadion és környékét 2500-as kivágaton is ábrázolták ugyanazon a lapon. Miután a lengyel csapat jó néhány tagja számára ez a terep hétköznapi edzőtereknek számított, így a nemzetközi mezőnynek 2 órás térképes terepbejárás lehetőséget adtak az esélyegyenlőség nevében. Ez olyan jól sikerült, hogy végül a várt hazai sikerek helyett két svájci győzelem született. Igaz, ebben a rendezők is

A női csapat

besegítettek a legesélyesebb lengyel versenyző tévútra terelésével.

Sajnos Tamás Tibi és Marosffy Orsi, mint az EB első férfi és második női indulója, szintén a rendezők áldozata lett. A gondosan előkészített, dobogón elhelyezett starthely minden igényt kielégített ugyan látványosság szempontjából, csak sajnos a rajtot irányító rendezők nem tudták, hogy mit is kellene csinálniuk. Az első versenyzőket késve engedték fel a dobogóra, majd ott megpróbálva javítani hibájukat, gyorsan odanyomták nekik a térképét és szabályosan lelőködözték őket a pályára. Sajnos a kétkörös pályát a térkép két oldalára nyomták, s a rendezők fordítva tették oda az első versenyzők térképtartójára. S mivel mindkét kör első pontja az 1. sorszámot viselte, így Tibi és Orsi is csak akkor kezdte furcsán érezni magát mikor az első körük végén a kordon a célba terelte őket az átfutó pont helyett. Persze a rendezők csak sajnálkozva tárták szét karjukat: a pontértés sorrendiségének helyesége a versenyző felelőssége, s a térkép sarkában is volt egy „1” és egy „2” szám. Miután saját legjobb versenyzőjük is hasonlóan esett ki, így sok vitára nem volt lehetőségünk.

A rendezésnek ezen kettőssége többször is megismétlődött a verseny egésze alatt. Látványos, show elemeket felvonultató megoldások keveredtek időnként egészen elemi hibákkal. A csapatvezetői értekezletek ennek megfelelően sokszor egészen pezsgő hangulatban zajlottak. Első nap viszont nagy örömünkre szolgált Paul 11. és Anna 12. helye. Mindketten 2-2 perccel maradtak csak el a győztesektől a nagyon technikás, sok pontos pályákon. Marosffy Dani és Kaufmann Brigi 23. helye szintén nagyon jó teljesítménynek számít. Ez jó előjelenek tűnt a következő napokra. A csapat hangulatát pedig teljesen helyre rázta az előbukkanó nap-sütés, és annak felfedezése, hogy a

helyi bevásárló központban a cipőboltban angol jellegű nevet adtak (Shoes Shop), amely lengyel átírásban: Szuz Szop. Bizakodva néztünk a második nap elé.

Hosszútáv

A versenyt tömegrajttal, 2 illetve 3 körös farsta pályákon zajlott, hasonlóan a májusi magyar bajnoksághoz. A lapos terepre való tekintettel a pályákat igen hosszúra tervezték: 48 km a fiuknak, 30 km a lányoknak. De végül a győztes idők a rendezőket igazolták, hisz a fiuknál 121, míg a lányoknál 91 perces győztes idők születtek a laza homok és a néhol elkerülhetetlen talosok ellenére.

Mi tudtuk, hogy Annának ez a szám fekszik a legjobban, így nagyon reménykedtünk egy jó eredményben. Sokáig úgy tűnt, hogy minden várakozásainknak megfelelően alakul, hisz Anna a 6. legjobb idővel szerepelt az eredménylistán, ami EB 5-nek felelt meg egy ausztrál lány kiesése miatt.

Sajnos a balszerencse-szériánk folytatódott: kiderült, hogy Anna a második körben elnézte az 1. pontját. A második pont mindkét körben azonos volt, s ezt felismerve az első pont is azonosnak tűnt – legalábbis földúton 30 km/h sebességgel haladva. Balszerencséjére Anna a térkép ezen részére legközelebb már csak a célban nézett, hisz emlé-

kezett az útvonalra. A két első pont nagyon közel volt, de a rendezők azért nem voltak annyira tréfások, hogy az is közös legyen mindkét körben. Így az ünnepi előkészületek búfejtésbe csaptak át...

A többi versenyző nagyjából hozta a várható helyezését: Orsi 33. lett, Brigi 35., míg Dani 42., Paul 50. egy nagy keverés után, és végül Tibi a 67. helyen jött be miután visszaláلت a térképre. Az ifi fiúk egymással szolidaritva a 25-27. helyet foglalták el.

Az EB egyik nagy port felkavaró esete is ezen a napon történt: a pályán egy litván versenyző ráfutott egy dánra, aki ezt lelkére vette. Miután mindketten felkeltek a földről, a dán hozzávágtá a litván biciklijét egy fához, melynek következtében a vétkes fél további késedelmet szenvedett. A zsűri végül salamoni döntést hozva mindkét fél számára közös sörözést írt elő.

Középtáv

A középtáv versenyének a rajtja a szállásunktól 300 m-re volt. Ez akkor kezdett gyanús lenni mikor reggel készülődés közben a kertben megtaláltuk a rajt felépítményének elemeit. Sajnos a rendezők nem értékelték a lehetőséget, így először 25 perc autózással megkerülve a terepet eljutotunk a Célba, majd 6 km biciklizéssel visszaértünk a hotel mellett akkorra már felállított rajtba.

A férfi csapat

Tájbringa térkép

A verseny első pár kilométere egy ritka sűrű úthálózattal rendelkező üdülőterületen zajlott, ahol 20 – 50 méterenként volt egy elágazás. Mint várható volt, ezen a részen mindenki hibázott. Sajnos ez magába foglalta a férfi pálya 5. pontját kitűző rendezőt is. Így a mezőny első fele erős érzelmi energiákat szabadított fel a pont keresése közben, míg a mezőny második fele – akiknek a rendezők már a helyére tették a pontot – azt nem értette, hogy miért dühöngenek a korábban célba érők.

A zsűri továbbra is salomoni hangulatban azt a döntést hozta, hogy a hibás pont előtti és utáni átmenet idejét levonják az eredményekből, s az így kurtított pálya alapján hirdetnek (nemhivatalos) eredményt. Ez a megoldás az SI rendszer előtt nem lett volna lehetséges, de valószínű, hogy a jövőben mások is hasonlóan próbálják majd menteni a menthetőt, s így a régi mondás, hogy minden verseny a célig tart új értelmet nyer.

Anna 11. helye jelentett némi gyógyírt az előző napi csalódásra. Míg Orsi 37., Brigi és Paul 41., Dani 49. és Tibi 61. helye kicsit gyengébb a várakozásnál. Igaz Danit és Tibit sújtotta az eltévedt 5. pont. Az ifi fiúknál Jankó Dani 24. lett, míg Gergő és Attila sereghajtóként 27. és 28.

Az este a bankettel zárult, melyet az ifiknek és a junioroknak a mi szállásunkon rendeztek, míg a felnőtteknek és szenioroknak a VK-ban. Ez okos megfontolásnak tűnt, mert az italozás befejeztével a csehek által a felnőtteknek rendezett vetélkedő erősen korhatáros volt. Ezen álláspontunkat némileg módosította viszont, hogy reggel 5-kor arra ébredtünk, hogy az orosz lányok a litván ifiktől búcsúztak emelkedett hangulatban a folyósón, majd az 5-6 lány kimászva az ablakon, elindult a sötét terepen átvágva is jó 10 km-re fekvő szállásukra, hogy

ébresztőre hazaérjen. Hiába no, ez nem kisasszonysport...

Váltó

Utolsó reményünk a váltó volt egy átütő szereplésre, s a férfi és a női csapat ennek megfelelően ajánlott fel egymásnak motiváló fogadalmakat a másik vártnál jobb szereplésének esetére. Kár, hogy ezekből egyik sem kerülhetett bevéltásra.

A csapat kezdett erősen fáradni. A szokatlan mély homok, és a nagyon sűrű, pihenőnap nélküli program erősen igénybe vette a versenyzőket.

Most is a fiúk hozták a balszerencsésebb formájukat. Paul első futóként beletörte a dugóka fejét az egyik pontba. Sajnos ezt csak a következő

Homokcsapdában a mezőny

ponton vette észre, s onnan a célig lyukasztott, amivel további idővesztéséget halmozott fel. A rendezők, beleértve a nemzetközi ellenőrt is, csodájára jártak a fejét elhagyó dugókanak, de a férfi váltó eredménye bizonytalanná vált, tovább rongálva a küzdőszellemet. Végül számításaink szerint a 14. helyre jött be a csapat, mintegy 15 perccel lemaradva a remélt 10. helytől.

A lányok a 11. helyet szerezték meg közepes teljesítményekkel, 13 perccel elmaradva a remélt 6. helytől. Papíron az ifi fiúváltó szerepelt a legjobban, hisz 5. lett, de ez sajnos egyben az utolsó hely volt kategóriájukban.

A finn, orosz és cseh dominanciát mutatja, hogy a 6 EB váltó számban kiosztott 18 éremből csak 2 jutott más országbelinek, míg aranyat csak a finnek (4) és az oroszok (2) nyertek.

Összességében megállapítható, hogy ez az EB is bizonyította a szakág folyamatos nemzetközi fejlődését és egyre növekvő népszerűségét, valamint azt, hogy a szűk hazai élmezőny ellenére figyelemreméltó eredmények lehetősége is benne van a csapatban.

Reméljük, hogy jövőre az olasz EB-n és a cseh VB-n több szerencsénk lesz!

Szöveg: Süm

Fotó: Marosffy Dániel és Tönköly Erika

dr Paul munkában

Compas Sport Színes

ANGYALKÁS? ANGYALOS!

MEGJEGYZÉSEK HEGEDŰS ÁBEL „A LEGENDÁS ANGYALKÁSOK” CÍMŰ CIKKÉHEZ (TÁJOLÓ 2006. 7. SZ.).

Nagyon tetszett nekem Ábel cikke, amelyben a M. Kir. Állami Térképészeti Intézet által a harmincas években kiadott „kirándulók térképeiről” sok fontos, hasznos és érdekes információt olvashattunk. Ezeket szeretném néhány vonatkozásban pontosítani, illetve kiegészíteni.

A térkép névadója valóban a címlapon felül elhelyezett címer, ez azonban nem a „teljes magyar címer”, hanem az un. kiscímer, amelynek leírása: „Jobbról vörössel és ezüsttel hétszer vágott mező, balról vörös mezőben zöld hármas halomnak aranykoronás, kiemelkedő középső részén ezüst, talpas kettős kereszt. A pajzson a magyar királyi korona nyugszik. Pajzstartók: jobbról és balról egy-egy lebegő fehér ruhás angyal...” (Bertényi Iván: Kis magyar címertan, Gondolat, 1983, p. 84.) A pajzstartó angyalok felnőtt angyalok, hosszú a hajuk, a ruhájuk és a szárnyuk is, innen ered a térkép közkeletű bizalmas elnevezése: angyalos turista térkép. Ha annyira a szívünkhöz nőtt, hogy becézni akarjuk, akkor az „angyalkás térkép” helyett inkább az „angyalos térképké” kifejezést javaslom.

Ami a sorozat térképeit illeti, ezek valóban gyönyörűek. Tartalmukat tekintve a megjelenés idején túrázás (és honvédelmi nevelés) céljára 100%-ig megfeleltek. Amikor azonban 20-30 évvel később jobb híján természetjáró tájékozódási versenyek térképeiként kezdték azokat használni, kiderült, hogy a jelzett útvonalakról letérve sok kisebb-nagyobb térképhibát tartalmaznak. Ez azzal magyarázható, hogy a térkép a katonai lap alapján készült, ahol a közlekedési utak és a tájékozódási pontok (magassági és szintezési pontok, határok) pontos megjelenítését kiemelt fontosságúnak tekintették, míg a közbenső területek ábrázolására kevesebb figyelmet fordítottak. Tovább nehezítette a felhasználást az, hogy megjelenésük óta a térképeket nem helyesbítették, utak, bányák, távvezeték, ipari és erdészeti létesítmények, a terepfedtettség változása és hasonló fontos adatok a térképről hiányoztak. Ezt aztán az akkori versenyrendezési elveknek megfelelően a pályakitűzők, legalábbis egyesek, alaposan ki is használták. Mivel a versenyzők, a pontokat bemérő bíróktól eltérően, már akkor sem mérőszalaggal és precíziós tájolóval futottak, a trükkös térképhibákat sokszor „megették”, majd súlyosabb esetben a pályakitűzőt inzultálták.

Meg kell még jegyezni, hogy a térképeken nem szerepeltek koordináta vonalak. Irányszögek levétele a térkép K-Ny irányú névírásainak felhasználásával történt. Ehhez az akkori versenyzők speciális szögmérőt használtak, vagy a laptájoló szelencéjére (már akinek volt) K-Ny-i vonalakat karcoltak.

Amikor az angyalos térképek fotóinak versenycélú felhasználására emlékezünk, meg kell említenünk Bárány László és felesége, Tilda nevét. Tilda munkahelyén profi nyomdai fotóberendezésekkel az akkor még illegálisnak számító angyalos térképek tetszőleges kivágatairól torzítatlan másolatokat tudott készíteni, és sok verseny megrendezését segítette azzal, hogy a rendezőket ellátta ezekkel a térkép-másolatokkal. Ne feledkezzünk meg róluk.

Rédl Gábor dr. regab@comunique.hu

A MÁLTA-MAGYARORSZÁG MECCS TÁJFUTÓ SZEMÜVEGEN ÁT

Volt valami ragszoroló verseny Máltán is. A huszonekét induló tömegrajttal kezdett. Érdekes kezdeményezés. Dugója senkinek sem volt (legalább is nem lehetett látni, hogy van), karton is csak az ellenőrzőbírónál volt. Az viszont szinkódos, de csak két kategóriában.

A terep teljesen nyílt volt. Semmi erdő, csupán négy kiszáradt jellegfa árválkodott rajta, azok is fehérre lefestve. A magyar versenyzők nyílt kezében indultak, de ott sem sok sikerrel. Összevissza szaladgáltak a füves réten, és másfél óra alatt egyetlen pontot sem fogtak. Szégyellték is magukat. Állítólag a máltaiak is csak három pontot találtak, úgy hogy ők sem voltak sokkal ügyesebbek. Viszont ők állítólag ismerték a terepet, mert nem volt a verseny előtt terepletiltás, amit a haziaiak sportszerűtlenül ki is használtak. A rossznyelvek szerint előző nap látta őket valaki a terepen ólálkodni.

Egyébként itt már megoldották a verseny nézhetőségét. A nézőket egy padokkal teli dombra ültették, ahonnan be lehetett látni az egész terepet. A közönség semmit sem értett a látottakból, de ettől még jól szórakoztak. A terep egyébként teljesen mentes volt a gallyaktól, szikláktól, csupán egy dinnye nagyságú bór hulladék szennyezte a tájat, de a magyarok még ebben az egy akadályban is rendszeresen elbotlottak, amikor át is ugorhatták volna.

Na de nem baj. Ha járnának a BAL edzéseire, akkor még lehetne tájfutó belőlük.

Horváth Imre

Színes Sacony

Hozzászólás Skuló Marci „KALANDVERSENYEK...” CÍMŰ CIKKÉHEZ

Lám, minden megéri egyszer. Csak ki kell várni. Jó pár évvel ezelőtt, 1998-ban a – finoman szólva – a nem teljesen normálisnak kijáró borzadállyal nézett rám e lap főszerkesztője, valamint a PSE velem egykorú nemzedéke, mikor elmondtam, miért nem indulok az éppen aktuális OB-n.

Mert hogy a külföldi cégtulajdonos valami RAID-nak nevezett versenyére mentem Franciaországba, ahol orienteering, bicycling, canoe, climbing és other van. Nna, ebből az első, meg az utolsó fogott meg igazán... Mi az a RAID? – kérdeztük egy korábbi résztvevőtől, aki lakonikusan csak annyit válaszolt: „éld túl, és megtudod!”

A csapatba kerülés nem volt nehéz, a cég egyetlen tájfutója én vagyok, biciklizni, sziklamászni (hála a régi meteoros ismerősöknek) tudok, háromfős csapat tagjaként lapátolni nem lesz gond, az other meg majd kiderül. (Egyébként lovaglás volt.) Előnyünkre vált, hogy a versenyt a Camargue-ban, a Rhone folyó deltájában – tehát alapjában véve síkvidéken – rendezték, de a közeli Gard folyót övező kisebb hegyek sem jelentettek problémát.

Zöldfülűként, a két és fél napos versenyen, tízegyhányan csapatos veterán kategóriánkban rögtön másodikok lettünk. Egy évvel később alpi környezetben ötödikek. Itthon, szegényes természeti adottságainkban /S.M./ egyénileg készültünk fel, munka mellett, úgy tűnik, eredményesen. Amondó vagyok, ha felkészülni jó, akkor versenyekre is alkalmas ez a környezet.

„Magyarországon a kalandversenyek nem igazán vertek még gyökeret, ami nyilván visszavezethető a szegényes természeti adottságainkra is (...)” – írja Marci. Adottságaink nem szegényesek, hanem mások. Miért kellene feltétlenül az eredetit másolni? Csak akkor jó egy verseny, ha ezeröttszáz méteres szintkülönbség is van? Tessék ötven-hatvan pontos, limitidős pontbegyűjtő versenyen futni pl. borókásban, homokbuckásban biciklizni, evezni a Szentendrei-Duna-ágban fölfelé, futva-biciklizve fölmenni Dobogókőre s onnan át Visegrádra! Lám, egy „pályán” belül van ilyen terep is, meg olyan is. Abszolút felfedezésre vár Kelet-Magyarország, a Túr, a Maros, vagy a Bodrog. A tökvízszintesbe is bele lehet ám döglenni!

Viszont mélyen egyetérttek a „(...) kalandversenyeken, még ha eltérő dimenzióban is, de döntő szerepet játszik a tájékozódás (...)” megfogalma-

zással, erre Marci nagyon jól ráértett. Annyival egészitem ki, hogy a megfelelő erőnlét (erre később visszatérek) mellett ez a legfontosabb tudomány. Életet menthet, magashegyi környezetben különösen. Mindhárom RAID-on, amelyiken részt vettem, tapasztaltam: az elszálló csapatok döntő többsége nem fizikailag pukkadt ki, hanem jó nagyot kevert. ('99-es „rémtörténet”, ha nem velem esik meg, nem hiszem el. Nyomulunk az Alpokban, amikor szembe jön velünk három elcsigázott rajtszám. A szokásos rövid angol-német parbeszéd, hol vagyunk, honnan jöttök, hová mentek, ugyanoda, gyertek velünk. Marha hálásak, pár órája bolyongtak már. Aztán az ártatlan kérdés, melyik országból jöttetek? Finnek vagyunk. Nem értették, miért nézek rájuk oly bambán...)

A keverésekhez az alig, vagy felszínes tájékozódási ismeretekeken kívül hozzájárul a térképek gyenge minősége. A nagy távolságok miatt általában katonai vagy állami alaptérképek, vagy újabban turista térképek másolatát adják, aminek javítására még a logikus útvonal közelében sem fordítanak elég gondot. Hát ha még üres térképet adnak, és azt a csapatoknak kell azt útvonalleírás alapján berajzolni! (Egy évvel korábban történt: este nyolckor kiadták a másnapi térképeket, s a hozzá való itinert. Franciául. Sikerült a rendezőktől szerezni egy angol és egy német fordítást is. A dolog szépséghibája csak annyi volt, hogy a német és az angol szöveg nem egyezett egymással. Aztán kiderült, hogy az eredetivel, a franciával sem, és az a gyanúm, hogy aki az itinert írta, nem látta a terepet. Fél éjszakámba került az összes térkép berajzolása.)

„(...) nem is annyira az erőnléti állapot a döntő, hanem hogy ki bírja jobban a pihenés hiányát.” – írja Marci, amivel nem értek egyet igazán.

A gyengébb erőnlétű embernek ugyanolyan teljesítmény elérésére több időt, s így több energiát is kell fordítania. Ebből következően többet is kell visszapótolnia, amihez több (pihenő)idő szükséges. Nem állítom, hogy egyenes arányosság van, de biztos, hogy a gyengébb erőnlétű sportoló az idő előrehaladtával lényegesen több pihenőt igényel. Tehát nem a pihenésre fordított idő szabja meg alapjában véve az eredményességet.

A döntő momentum igazán az, hogy az általában szűkre szabott pihenőidőt mivel töltjük el. Legtöbbször elterülve, szemet becsukva lihegünk,

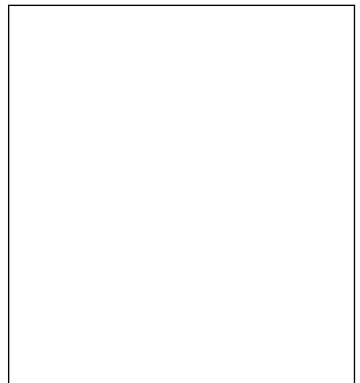
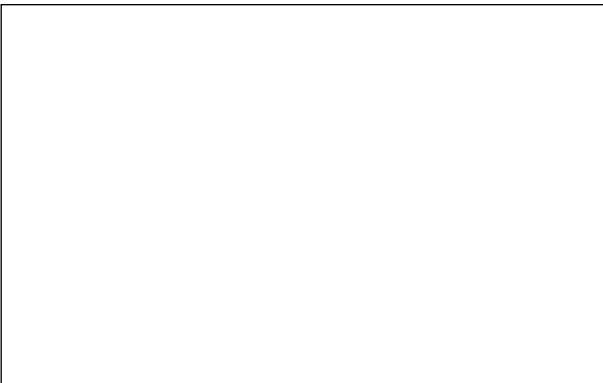
mozdulni sincs kedvünk. Hogy aztán feltápáskodva induljunk neki egy újabb szakasznak. És elmarad a megfelelő mennyiségű kalória bevitele. A hangsúly a megfelelő mennyiségen van. Ha borul a bili, akkor bizony itt borul. Álljon itt tanulságul egy cikk részlete: „(...) Vár a HEGY. Neki nem sürgős, csak nekünk. A penzum 15 km, 920 m szinttel. Papíron. Valójában legalább 6 km-rel és 200 m-rel több.(...) A HEGY beleszólt az életünkbe. A Csapatéba. Az enyémbé. Alattomosan, durván, megmásíthatatlanul. Három és fél óra alatt. Megyünk sziklát mászni. (...) Csak fél óra volt. Valami kimaradt. Valamit meg akartam csinálni. Majd eszembe jut biciklizés közben. (...) 18 kilométer, 7-8 fölfelé, utána csak gurulunk. A fák között időnként bebólint a HEGY. Mintha kérdezne valamit, de nem értem. Franciául nem tudok. Az utolsó közel két kilométer csodálatos: aszfalt, vízszint, nem ráz, csak tekerni, tekerni, amennyi befér... Végre vége! Végem. Már tudom, mit kérdezett a HEGY. Mikor ettől utoljára?? Eszembe jut, ez maradt ki. A magyar kolónia majd' teljes létszámban aggódik. Nagyon. 'Tán egy kis víz...? vagy enni...? szőlőcukrot...?' Már késő. Fázom. Marhaság, napszúrás bukósakban? A karjaim zsidbadnak. Jön a versenyorvos. Vérnyomásom lent, aztán még lejjebb. Komoly arcok körülöttem. Kár, hogy csak időnként tudom kinyitni a szemem. Álomszerű, mégis éber állapot, némi üzemszünettel. (...)” Én írtam, magamról. [Ez a versenynap egyébként 1800-ról indult, reggel 7-kor. Lifteztünk 1600 és 2550 között, majd innen le 1200-ra, fel 1600-ra, hogy délután 4-re leérjünk 800-ra. Itt lefűjták a hátralevő két szakaszt, annyi csapat volt kint még (mögöttünk) a pályán. 57 km-t tettünk meg, 2400 m szinttel. A kilenc óra alatt pihenőre két részletben kb. 40 percet fordítottunk.]

Nincs edzői végzettségem, tapasztalatom is csak a sajátom. Nem szabad összekeverni – és Marci, ez nem jön át írásodban eléggé – az általános erőnlétet a pillanatnyival. Mert egy átlagosan edzett tájfutónak van akkora erőnléte, hogy egy RAID-os hétvégét végig tudjon csinálni. (Csak hinnie kell önmagában. Mellesleg: hány tájfutó van, aki elhísi önmagáról, hogy le tudna futni egy fél-, vagy teljes maratont? Vagy végigmenni egy 50 km-es teljesítménytúrán, a Kinizsi 100-ról nem beszélve!) Feltéve, ha vigyáz arra, ne őrítse ki szervezete pillanatnyi energiataralékát. A fenti részletből látható, nekem sikerült.

Az „energiaraktár” részbeni utántöltése a mai korszerű, speciálisan összeállított étkeknek és tápszereknek köszönhetően bizonyos keretek és határok között akár menet közben is megoldható, így a pihenőben több idő juthat az izmok regenerálására, egy kis relaxációra. Vagy kevesebb pihenőidő is elég.

Extrém példa a pihenőre. Sok-sok évvel ezelőtt egy ma is aktív tájfutóval végiggyalogoltam a Kinizsi 100-at. Az egyik állomáson – úgy a 70. km tájékán – láttam egy pasit, aki a teásibrikkel a kezében egyhelyben gyalogolt. „Ha megállok, nem tudok elindulni!” magyarázta, és neki volt igaza. A mi térdeink sem akartak újból hajlani. Ha jól emlékszem, az utolsó állomáson már meg sem álltunk: ha pihenünk, nem tudtunk volna továbbmenni. Itt már nem arról volt szó, hogy ki bírja jobban a pihenés hiányát, hanem arról, a pihenés mennyire hátráltat a cél elérésében!

Erről ugyan nem volt szó a cikkben: magyar jogszabályi környezetben klasszikus RAID-ot rendezni Magyarországon – azt hiszem, ma ez lenne az igazi kaland...
Vámos Péter

BRONZÉRMES A NŐI VÁLTÓ

1976. szeptember 24-26. Aviemore, Nagy-Britannia

A következő, sorrendben a 6. világbajnokság helyszíne a skóciai Aviemore volt. Ez volt az egyetlen VB, ahol csak női csapatunk indult, mert sajnálatos sportvezetési döntés értelmében férfi csapatunk nem utazhatott el a VB-re. A nők azonban váltóban bronzérmesek lettek, megszervezte ezzel Magyarország negyedik VB-érmét.

Miért nem utazhatott a férfiválogatott a VB-re? A csapat 4 tagja több alkalommal is teljesítette az előre kitűzött időszázalékon (115 %) belüli időt. Készültek a VB-re, skóciai edzőtáborozáson vettek részt. A szakvezetés mégis úgy látta, a teljesített szintek birtokában a versenyzők „lazítani” kezdtek az edzőmunkában, így egyik versenyző sem, ill. a férfiváltó sem esélyes dobogós hely megszerzésére, ami a kiutazás feltétele volt. Ezért a szövetség intézőbizottsága nem javasolta a kiutazást. Ez a döntés súlyosan érintette a válogatott férfi versenyzőit, többen levélben jelentették be az MTFSZ-nek lemondásukat a válogatott kerettagságról. Így a VB-re csak a női válogatott négy tagja utazott: Monspart Sarolta (Spartacus TE), Rostás Irén (HÓDGÉP-METRIPOND SE), Kovács Magda (Tipográfia TE) és Bíróné Szopori Éva (Tipográfia TE).

Egyéni versenyek

A nők, de főleg Monspart Sarolta és Kovács Magda szerepléséhez nagy reményeket fűzött a vezetés. „Mosa” június közepe, a finnországi Suunto Games óta nem veszített. Megnyerte a svédországi ötnapos versenyt, az O-Ringent, ami külföldi női versenyzőnek még soha nem sikerült. A VB egyéni versenyét Aviemore-tól 40

km-re északra, közel a tengerparthoz rendezték. A térkép 1:20 000 méretarányú volt, 5 méteres alapszintközzel. A pályahosszak: a női 8880 m, 330 m szinttel és 16 ellenőrzőponttal, a férfi 15 450 m hosszú, 590 m szint, 24 ponttal. A pálya a vártnál könnyebb volt, azonban így sem születtek kimagasló magyar sikerek, bár mai szemmel egy ilyen átlageredménnyel elégedettek lehetnének. A női világbajnok a finn Liisa Veijalainen lett, „Mosa” a 18. helyen végzett és a svájciakat leszámítva, a legeredményesebb nem skandináv versenyzőnek bizonyult. Saci jól kezdett, de az ötödik pontnál hibázott és hátrányát a célig már nem tudta ledolgozni. A fiatal Szopori Éva a 20., Kovács Magda 23., Rostás Irén a 32. helyen végzett. A férfiaknál a norvég Johansen szerezte meg a világbajnoki címet. Elmondható, hogy az egyéni világbajnokság elsőpró skandináv főként hozott.

Egyéni eredmények

Nők (65 induló)

1. Veijalainen L.	SF	68.12
2. Cullman K.	S	70.31
3. Lundmark A.	S	71.44
4. Nørgard M.	DK	72.13
5. Nynas G, V.	SF	73.04
6. Jacobsen W.	N	73.35
18. Monspart S.	H	84.46
21. Bíróné Sz. É.	H	85.17
23. Kovács M.	H	86.28
32. Rostás I.	H	91.27

Férfiak (66 induló)

1. Johansen E.	N	91.22
2. Petterson R.	S	93.15
3. Jacobsen S.	N	93.49
4. Nuuros R.	SF	94.32
5. Salminen M.	SF	96.31
6. Hulliger D.	CH	99.27

Váltóverseny

A Farsta rendszerű váltót szintén Aviemore-tól északra, Culbin térségé-

ben rendezték meg. Úgy a nőknél, mind a férfiaknál 16 csapat állt rajthoz. A térkép ezúttal 1:15 000-es volt, 2,5 m-es alapszintközzel. A 3 fős női váltó tagjai 7500 méteres pályán, míg a 4 fős férfi váltók versenyzői 10 800 méteres pályán küzdöttek a győzelemért. A pályákban 15 (nők), ill. 20 (férfiak) ellenőrzőpont volt.

Az izgalmas női váltóról az alábbi tudósítást küldte Harcsa Gábor, a Népsport kiküldött tudósítója:

„A rajt után rögtön a skandinávok álltak az élre és a táv felénél már csak a svájciak, az angolok és, örömnkre, versenyzőink tudtak lépést tartani velük. Kezdő emberünk, Rostás Irén kitűnően taktikázott és kellemes meglepetésre a 4. helyen futott be.

– Nagyon igyekeztem – mondta a verseny után – fél szemmel mindig a norvég Verdet figyeltem és így sikerült, nyomában haladva az élen maradnom.

A második bolyban Kovács Magda nagyszerű futással megelőzte előkelő pozíciókat, s a vezető svéd-finn kettős mögött a norvég-cseh-magyar üldözőboly érkezett a második hullámban, a többiek ugyanakkor erősen leszakadtak. Kovács végül is csekély hátránnyal az 5. helyen futott be, s indíthatta a bronzéremért csapatunk hajráemberét, Monspart Saroltát.

– A távnak volt egy kritikus pontja, szerencsére azonban előbb találtam meg a keresett pontot a csehszlovák és a norvég lánynál. Ez fellelkesített, s bár kihajtottam magam, sikerült tartani csapatunk helyzetét.

1976-os VB váltó térképe

Monspart Sarolta erősen kezdett és két kilométer megtétele után már a harmadik helyen futott, sőt a táv felénél minimálisra, két percre ledolgozta a változatlanul vezető svéd- finn párossal szembeni hátrányát. Nagyszerű teljesítménnyel harmadikként futott be a célba és ez a magyar csapat bronzérmét jelentette. A harmadik helytájfutóóink jó nemzetközi pozícióját igazolja, hiszen mind a férfi, mind a női mezőnyben a skandinávok mellett egyedül lányaink szereztek világbajnoki érmet.

A magyar női váltó tagjai végig az élbolyban futottak és talán csak azért nem kerülhettek még előbbre, mert egy rendezési balfogás következtében az amúgy is kítűnő svéd és finn csapat útvonala végig egyezett...”

„Ahogy a női mezőnyben, úgy a férfiaknál sem volt kétséges a skandináv siker, s csupán az volt a kérdés, hogy melyik északi nemzet viszi el az aranyat? A svédek nem hagytak sok kétséget, kezdetől fogva végig vezettek, s különösen a háromkoronások negyedik embere, Rolf Pettersson tett ki magáért, aki csapata előnyét 7 perccel növelte az utolsó körben”.

„Ami a nemzetközi erőviszonyokat illeti, folytatódott a vezető skandinávok mögé a svájci, magyar, dán, csehszlovák négyes lassú felzárkózása. Az idei VB bebizonyította, hogy a könnyű terep nem befolyásolta lényegesen a papírfórmát...”

(SA)

Váltó

Nők (16 csapat)

1. Svédország	162.46
2. Finnország	163.05
3. Magyarország	169.22
4. Norvégia	173.45
5. Csehszlovákia	176.45
6. Svájc	181.15

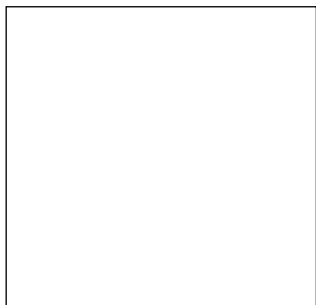
Férfiak (16 csapat)

1. Svédország	250.41
2. Norvégia	259.08
3. Finnország	263.41
4. Csehszlovákia	267.50
5. Svájc	269.42
6. Nagy-Britannia	282.53

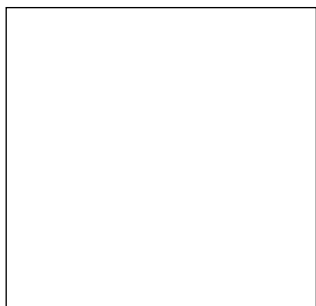
Crosswear hirdetés

Összetett Egyéni Bajnokság

Az előző számban esélylatalogatás alcímmel beszámoltunk arról, hogy nyolc kategóriában már az ONEB előtt eldőlt a végső győztes személye (csak mellékesen: nyolcuk közül öten - /Kármán Katalin /HSE/, Babai Margit /TTE/, Nyögéri Imre /KTK/, Hrenkó József /NYV/ és Balla Sándor /KFK/ - ONEB-elsőséggel megerősítették, hogy kategóriájuk legjobbjai). Most a további kilenc kategória győzteseiről írunk (ezúttal is Tájéftó Arcok fényképgyűjteményből kölcsönözzük a fotókat).

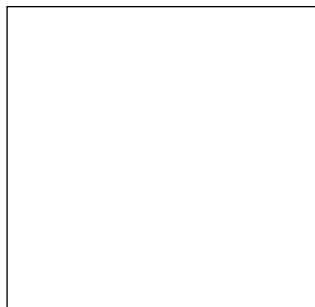

F45: Gyulai Zoltán /MSE/ és Sztatényi Ferenc /OSC/ párharcát előbbi nyerte ONEB-elsőséggel, de ellenfele is dobogós helylyel szerezte meg az ÖEB második helyét. Harmadik helyezett: Vankó Péter /HSE/.

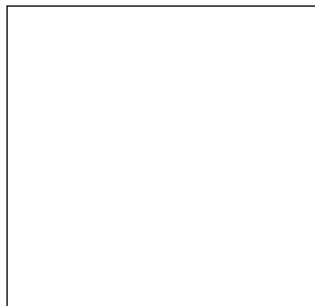

F50: Harkányi Csaba /HAV/, bár csak 11-ik lett, Petró Géza /FSC/ és Honfi Gábor /ESP/ előtt

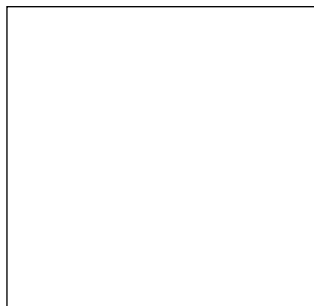
nyerte az összetettet (az ONEB-en Popey hazai terepen lett egyéni bajnok az összetettben jól hajrázó Petró Géza előtt).

F55: Legutóbb az értékelésről írtunk. Nos, az MFTSz elnöksége nem fogadta el a Senior Bizottság javaslatát, hogy a megismételt éjszakai bajnokság miatt csak 3 érvényes eredmény alapján dőljön el az ÖEB. Az eredeti kiírás szerinti értékelés alapján 1. **Ládi János /BTK/**, 2. Gyurkó László /KTK/, 3. Boros Zoltán /ESP/. (Csak 3 eredmény beszámításával a harmadik helyezett személye változott volna: 3. Kovács Attila /ZSC/. Egyébként az ONEB-et Hegedűs András /BEA/ nyerte).

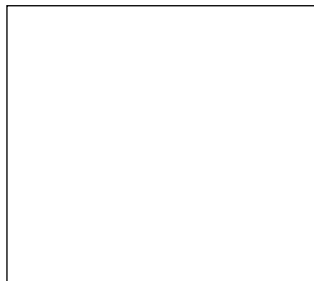
F65: Bányai Attila /ZTC/ csak a harmadik helyet szerezte meg az ONEB-en (a győztes: Vass Tibor /VHS/), így **Szabon János /KOS/** lett az összetett bajnok 5 helyezési ponttal, 2. Bányai Attila, 3. Vass Tibor.

N35: Balogh Piroska /SZV/ és Gyórfly Gabriella /HSE/ küzdöttek az elsőséért. Előbbi első, utóbbi harmadik lett az ONEB-en, így az összetett 1-2. hely sorsa is eldőlt, 3. Csillag Veronika /PVM/.

N40-ben Tömördi Ágnes /HSE/ győzelemmel szerezte meg az összetett bajnoki címet. Mátyás Ildikó /PVM/ nem állt rajthoz, így ketten is megelőzték összetettben: 2. Rusvainé /FSC/, 3. Szerencsiné /DAR/.

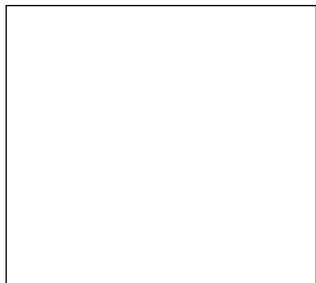

N50-ben Mező Éva /PVM/ 3-ik, **Karsai Klári /OSC/** 2-ik lett az ONEB-en, így utóbbi nyerte azo-

nos helyezési ponttal az összetett. Kocsis Gyöngyi /ARA/, bár nem indult az ONEB-en, harmadik lett összetettben. (Muzsnai Ágota dr. /HSE/, csak két bajnokságon indult, s bár mindkettőt megnyerte, nem lett értékelve összetettben).

N55-ben is holtversenyese első helyezett az összetett bajnok: **Korik Vera** /PSE/ és Hegedűs Ágnes /BEA/ küzdelmét előbbi nyerte. Grant Julianna ONEB-győzelmével az összetett verseny harmadik helyezette lett. Érdekeség, hogy Bíró Aletta /BEA/ ONEB-en elért 3-ik helyével épp testvérét (4. helyezett) fosztotta meg az összetett elsősegtől.

N60-ban Cser Borbála /HER/

ONEB győzelemmel lett összetett bajnok Schell Antalné /PSE/ és Szabados Magdolna /KTC/ előtt.

Összetett Egyéni Bajnokság (ÖEB) – díjkiosztás

Legutóbb megírtuk, hogy az Őszi Spartacus Kupa második napján (nov. 5-én) lesz a díjak átadása. A bajnoki érmek mellé ezúttal is emléklapot és borosüveg-cimkét (az 1-3. helyezett részére borospalackra ragasztva) adnak át a szenior bizottság tagjai és a díjak felajánlói : a 2007. évi Ifjúsági EB Szervezőbizottsága (dr. Nagy Árpád), HSE (Jenővári Gabriella), TTE (Bogdány Miklós), Honfi Gábor. A díjkiosztás megszervezéséhez és sikeres lebonyolításához hozzájárul még az emléklap készítője Máthé István (Graffic-Com Bt.). Az összetett bajnokság emblémáját Lux Iván készítette, a boros cimkéket tervezte és nyomtatta Kovács Gábor Endre, s a borok előállítója és szállítója Magyar János.

Az idei egyéni OB-k szervezői (elnök, pályakitűző, ellenőrzőbíró) részére is emléklapot ill. 1-1 üveg ÖEB-emblémás borospa-

lackot adunk át a díjkiosztáson. Az időskorúak részére ígért különdíjat a TÁJOLÓ 2006/1-es számában ajánlottam fel az F65-ös kategória 3-nál több egyéni OB-n induló résztvevőinek. Legutóbb kiterjesztettem valamennyi időskorú versenyzőre. Ennek megfelelően az egyes kategóriákban kiosztott különdíjak száma: F65: 20, F70: 12, F75: 1, F80: 1, N55: 6, N60: 2, N65: 1. (A díjazottak listáját a versenyen tesszük közzé). A különdíj: egyedi cimkés üvegben 1 palack 2004-es évjáratú bor Magyar János pincéjéből. Kérés a díjazottakhoz: személyesen vagy megbízottjaik vegyék át a díjat az ÖEB eredményhirdetésen.

Szenior Egyesületi Bajnokság – nem-hivatalos végeredmény

Az idei utolsó országos bajnokságok (okt. 21: OEVB, okt. 22: OCSB) után az egyesületi bajnokság elmezőnyének végeredménye: 1. HSE 198 pont, 2. TTE 175, 3. BEA 142, 4. PSE 132, 5. HER 111, 6. OSC 104, 7. KTK 96, 8. HSP 70, 9. PVM 70, 10. MSE 64. (Az OCSB eredmény még változhat, de a hiányzó eredmények a sorrendet nem befolyásolják).

A hagyományoknak megfelelően az 1-6. helyezett egyesületnek és pontszerző versenyzőiknek az MTFSZ 2007. évi közgyűlésén emléklapot adunk át.

AGy.

ÁBEL-FÉLE MIKROSPRINT NOVEMBER 25-ÉN A HAJÓGYÁRI-SZIGETEN

A szerdai versenysorozat zárásaként november 25-én, szombaton kerül lebonyolításra a közkedvelt Hajógyári-szigeten egy mikrosprintes verseny. A norvég rendszert alkalmazzuk: egymástól 5–25 méterre négy-hat pont kód nélkül, ezek közül kell kiválasztani a térképre berajzoltat. Tévesztés esetén 1 perc, az egész „bokor” kihagyása esetén 2 perc büntetőidőt adunk hozzá a versenyzőhöz. A hosszú pályán ez előtt és után lesz egy-egy hagyományos pályaszakasz, a közepesen csak előtte, a rövid pálya csak a mikrosprintből áll. Lesz ezenkívül egy nyílt kezdő kategória, ez rövid hagyományos pálya lesz. A térkép méretaránya előreláthatólag 1 : 5000, benyomatott pályákkal. A verseny után véleményeket várunk a büntetőidők nagyságáról (esetleg kategóriánként) és az egész versenyről, mert siker esetén talán az Eötvösön is megpróbálkozunk ezzel versenyformával.

VERSENYNAPTÁR

Október

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

November

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

December

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Rövidítések:

Rangsorolók: /KoR/ kiemelt országos, /oR/ országos, /rR/ regionális, /-I/ nem rangsoroló; SI Sportident, R: rendező, Nh: nevezési határidő, C: nevezési cím, Nd: nevezési díj, H: helyszín, T: találkozó, VK: versenyközpont, K: kategóriák, Hsz.: helyszíni nevezés, I: információ.

Versenytavok: ht., nt., kt., rt., sp. (hosszútávú, normáltávú, középtávú, rövidített távú, sprint)

VERSENYNAPTÁR KIEGÉSZÍTÉS (november 4-e után)

Internet info: <http://mtfsz.hu> (események) és www.btfisz.hu (versenyek)

Tájékerékpáros naptár: a <http://www.unitis.hu/mtbo/> internet-címen

11. 08. (sze) Park 13. /-I/ SI R: ZTC Hsz. I: acsg@t-online.hu.
11. 11. (szo) Igaz Béla ev. /rR, nt. / R: PVS
Nh. 11. 07. C: vonyo.reka@szigetvaritakarek.hu, vagy tel.: 06-30-442-2286. Nd.: 400 Ft (Helyszínen 600Ft). T: 10 órától a VK-ban (Orfű, Rácz Tanya). 0-idő: 11.00. K: FN: 10D, 12CD, 14B, 16B, 18B, 21ABB, 35, 40, F60, Nyílt, Szülők versenye (a D-kategóriák szalagos pályák).
11. 12. (v) Szent László Kupa /rR, kt. / SI R: KTK
H: Budai hegység. Nd.: 500 Ft. T: 9.30-10.30 között a VK-ban (Macis parkoló, a 11-es busz végállomásától kb. 800 m.). 0-idő: 11.00. K: FN: 12C, 14B, 16B, 18B, 21B, 35, 45, +F: 55, 65, Nyílt.
11. 15. (sze) Boros Kupa, Park 14. /-I/ A verseny megrendezése bizonytalan. I: BTFISZ-honlap
11. 22. (sze) OCAD Kupa, Park 15. /-I/ SI R: KFK I: Zoltan.Szlavik@sanofi-synthelabo.com.
11. 25. (szo) Barabás Ábel emléktverseny („3Sz” vége) SI, R: Bimahev, T: Hajógyári-sziget, a szánkózódomb keleti oldalán, Filatorigát HÉV megállótól 800 m, Rajt 11.00-tól, pályazárás 14.00, Nd: 500.–Ft/fő, kedvezményekkel, helyszínen 700.–Ft/fő, Nh: 11. 21. Norvég mintájú mikrosprint kis átalakítással. K: rövid-középhosszú C: Hegedűs Ábel 1089 Bp Visi u. 14., abelmap@t-online.hu, 20/91-14-014 További információk az interneten és a versenyeken 11. 10. után.

Legközelebbi számunkban (lapzárta nov. 21, tervezett megjelenési időpont: dec. 1) téli versenyekről, ill. nyílt edzésekről adunk hírt.

XI. DOBOGÓKŐI HEGYI FUTÓVERSENY

Időpont: 2006. november 25. (szombat)

Helyszín: Pilis és Visegrádi-hegység, Dobogókő

Rendező: Tabáni Spartacus Sport és Környezetvédő Egyesület (hegyifutó kategóriák) és az MTE Dobogókői Osztálya (teljesítménytúra)

A verseny célja: lehetőséget biztosítani tájfutóknak, atlétáknak, triatlonistáknak, teljesítménytúrázóknak, hegymászóknak, sifutóknak, kerékpárosoknak, öttusázóknak és mindenkinek, aki ki akarja próbálni erejét, kitartását a 1960-as évek körülményei között, a Pilis hegység három legmagasabb hegyének érintésével. Feléleszteni Kővári Endrének (Pedagógus SK) – az első magyar javított tájfutó térkép elkészítőjének – remek kezdeményezését, a hegyi futóversenyt. Egyúttal szeretnénk emléket állítani Skerletz Ivánnak, az MTFISZ első főtájtárnak, valamint dr. Somogyvári Károlynak, a magyar tájfutók első sportorvosának. Az eredményhirdetés előtt megemlékezünk a tíz éve elhunyt Skerletz Ivánról és a két éve elhunyt dr. Somogyvári Károlyról.

Résztvevők: nyílt verseny, amelyen bárki részt vehet, aki egészségesen alkalmas.

Versenyközpont: Dobogókői báró Eötvös Loránd Menedékház.

Rajt és cél: a Menedékház előtt.

Nevezés: a helyszínen 8:00-9:30 óra között, teljesítmény túra 10:30-ig.

Nevezési díj: Hegyi maraton (férfi és női): 1000 Ft, hegyi nyílt: 700 Ft, teljesítménytúra: 500 Ft.

Díjazás: a hegyi maraton győztese megkapja a Skerletz Iván örökös Vándordíj kicsinyített mását, a kategóriák első három helyezettje tárgyjutalmat kap.

Kategóriák:

Skerletz Iván férfi hegyi maraton. Táv: 32,0 km, szint: 1350 m, tömegrajt: 10:00 órakor, szintidő: 5 óra.

Útvonal: Dobogókő - Fagyoskatona (1) - László-kúp (2) - Pilis-nyereg (3) - Körtvélyespuszta (rom) (4) - Prédikálószték (5) - Sikárosi útelágazás (6) - Szilágyi Bernát-forrás (7) - Dobogókő.

Női hegyi maraton. Táv: 20,0 km, szint: 830 m, tömegrajt: 10:00, szintidő: 4 óra. **Útvonal:** Dobogókő - Körtvélyespuszta (rom) (4) - Prédikálószték (5) - Sikárosi útelágazás (6) - Szilágyi Bernát-forrás (7) - Dobogókő.

Dr. Somogyvári Károly hegyi nyílt. Táv: 13,0 km, szint: 350 m, tömegrajt: 10:30, szintidő: 3,5 óra. **Útvonal:** Dobogókő - Fagyoskatona (1) - Szilágyi Bernát-forrás (7) - Sikárosi útelágazás (6) - Király-kúti-nyereg (8) - Dobogókő.

Teljesítménytúra: Megegyezik a hegyi nyílttal, rajt: 9:30 és 11:00 között, szintidő: 4 óra

Ellenőrzés: valamennyi kategóriában minden ponton van.

Az ellenőrző pontok koordinátái:

	EOV	WGS84	
Rajt-Cél: Dobogókő	638835	263950	47°43,155' 18°53,918'
1. Műút, Fagyoskatona	639328	262262	47°42,245' 18°54,314'
2. Útkönyök, László kúp	637315	259650	47°40,833' 18°52,710'
3. Pilisnyereg	635095	263525	47°42,921' 18°50,928'
4. Körtvélyes psz. (rom)	637895	267325	47°44,975' 18°53,161'
5. Prédikálószték, kereszt	640480	266180	47°44,359' 18°55,231'
6. Sikárosi útelágazás	643575	262400	47°42,322' 18°57,710'
7. Szilágyi Bernát forrás	643135	262105	47°42,162' 18°57,359'
8. Király-kúti-nyereg	640985	264176	47°43,279' 18°55,636'

A versenyen GPS használható.

Egyéb: A verseny útvonala nem lesz kiszalagozva, viszont a Rendezőség a kritikus elágazásokhoz irányító táblákat helyez ki. A verseny útvonala előzetesen bejárható és mindenki egyéni jelzéseket helyezhet el kizárólag papírból, ami idővel elbomlik. A Skerletz Iván hegyi maraton versenyen csak férfiak indulhatnak! Mindenki a saját felelősségére vesz részt a versenyen! Minden induló a Pilis Visegrádi-hegység idén kiadott turista térkép színes másolatát kapja a pontok koordinátaival. A rajtszám viselése minden futó kategóriában kötelező. A 6-os számú ellenőrző ponton frissítőt, a célban teát adunk. A verseny kerékpárral nem teljesíthető! A versenyt rossz idő esetén is megtartjuk.

Szállás: igényelhető a dobogókői menedékházban, 1500 Ft/fő/éjszaka, előzetes telefonon bejelentésre: 06-26-347-534

Megközelítés: a HÉV Pomáz állomástól 6:20; 7:20 és 8:20-kor Dobogókőre indul autóbuszsal.

Információ: Schönviszky László 06-70-319-4812, 18 óra után: 06-1-200-3319

GARMIN MIKULÁS KUPA 2006 GPS JÁTÉK

Időpont 2006. december 3. vasárnap 10. **Helyszín:** Budapest környéke. **Nevezési díj:** nincs

Pontos információ az interneten hamarosan www.gpsklub.hu és a www.compass-sport.hu www.garmin.hu

Díjazás: Garmin Forerunner sport GPS-ek.

2007. ÉVI MUNKAREND

A Magyar Közlöny 2006/118. számában megjelent a rendelet a 2007. évi munkaszüneti napok körüli munkarendről. Minket is érintő változás a korábbi tervezethez képest, hogy az április 30-i pihenőnapot nem május 5-én, hanem április 21-én kell ledolgozni.

A 2007. évi munkaszüneti napok körüli – a naptár szerinti munkarendtől való eltéréssel járó – munkarend a következő:

- március 10., szombat munkanap, március 16., péntek pihenőnap,
- április 21., szombat munkanap, április 30., hétfő pihenőnap,
- október 20., szombat munkanap, október 22., hétfő pihenőnap,
- október 27., szombat munkanap, november 2., péntek pihenőnap,
- december 22., szombat munkanap, december 24., hétfő pihenőnap,
- december 29., szombat munkanap, december 31., hétfő pihenőnap.

Színes Térképtörténet

VÉGRE ÖTVENEZRES (1940-44)!

Hosszú előkészítés és sok vita után a körülmények nyomására vezették be végre az 1 : 50 000-es méretarányt a magyar (katonai) topográfiai térképészetben. Hosszú idő után ez az első befejezett térképmű Magyarországról, persze a sorozat tagjai nem teljesen egyformák.

A sorozat a HM Hadtörténelmi Intézet és Múzeum támogatásával, Jankó Annamária tanulmányának felhasználásával jön létre.

Már a harmadik katonai felmérés kezdetekor, 1870 körül felmerült, hogy a legnagyobb méretarányú nyomtatott térkép az ötvenezres legyen, de ez végül sem akkor, sem a magyar térképészet függetlenné válásakor nem valósult meg. Végül 1940-ben rendszeresítették, mert így jóval kevesebb térképet kellett biztosítani a csapatoknak, mint a 25 és 75ezresből együttvéve.

Az első próbaszelvényt 1932-ben készítették Veszprém környékéről, ez kitérően sikerült, úgyhogy lényegében változtatás nélkül rendszeresítették 1940-ben. Egy szelvény egy 75ezres területének a fele, jelzete pl. 5160 Ny (vagy K). A visszacsatolásokkal megnagyobbodott országterületről 15 év alatt tervezték a térképművet elkészíteni, de a háborús események miatt a határidőt 1944-re előrehozták, így igencsak heterogén sorozat jött létre.

Ahol más térkép nem volt, ott a 75ezres legújabb kiadását nagyították fel. Mivel az eredeti térkép elég aprólékos volt, jól olvasható térkép született, csak a jel- és betűméretek nagyok kissé. A térképeken feltüntették, hogy nagyított, ideiglenes kiadásról van szó, de újabb térképek ebben a sorozatban már nem készültek, ezek maradtak véglegesnek. A túldoldali egyik kivágat az 5462 K szelvényből való (1943). Ha mellé tesszük a Forrai Gábor által 2003-ban készített Jánoshalma (Király Lovastanya) tájfutó térképet, láthatjuk, hogy a városhoz közeli, zárt sorban álló épületek megmaradtak, míg az elszórt tanyák szinte mind eltűntek, nincsenek meg a szőlők és gémeskutak sem. Az akkor még jórészt fátlan területet beerdősítették, a tájfutón a DNy-i sarokban lévő régi és a terület nagy részét borító ültetett erdő különbözősége jól látható.

Néhol csak 25ezresben készült el még az új térkép, ezeket a szelvényeket lekcisinyítették, amitől a tartalom jó sűrű lett, viszont rengeteg információ volt rajtuk.

Különböző volt a helyzet a visszacsatolt területekkel: a volt csehszlovák területekről kitűnő, felújított 25ezresek kapunk a prágai katonai térképészetből, voltak 50ezres térképek a Délvidékről is, de az erdélyi részekről semmi. Ezért

Észak-Erdélyről és a Székelyföldről teljesen új térképet kellett készíteni, így ezek lettek a sorozat legszebb darabjai, máig a térképgyűjtők által kedvelt lapok. A térképezés alapjául a harmadik katonai felmérés 1 : 25 000-es felvételi szelvényei szolgáltak, amik ekkor már kb. 70 évesek voltak, teljesen elavultak, ezért légifényképek segítségével a helyszínen felújították és szintvonalásra átdolgozták őket. Kint a terepen (a szálláson), 1 : 40 000 méretarányban rajzolták meg a térkép tisztázati rajzait a topográfusok, amit azután lekcisinyítve, öt színben nyomtattak ki. Érdekesség a summer (domborzatárnyékolás), illet topográfiai térképen ritkábban látni, hazánkban pedig ez az egyetlen (nagy méretarányban), ez volt az ötödik szín a fekete, barna, kék és zöld mellett. Ebből a fajtából a Kolozsvár Ny, (5271 Ny, 1943) szelvényből választottam egy részletet, ez ábrázolja a város nyugati vége mellett a kolozsvári tájfutók egyik edzőterepét, a Hója-erdőt és a sarkokban látszik a Kisbács melletti másik terep és délen a Monostori-erdő széle is. Ezen a területen az erdők területe szinte semmit nem változott, a többi tartalom annál inkább: a Rákóczi-emlékmű helyén felüljáró van, a Kopasz dombon ma egy kórház és a rendőrség épülete áll, a Zöldsapka (fogadó?) helyett a vízmű és egy áruháza található a jelzett helyen. Az Erdélyi Kárpát Egyesület (EKE) újjáalakult ugyan a rendszerváltás után, de „természetesen” a turistaházait nem kapta vissza. A 410-es magassággal is jelzett Donát-emlékmű megvan még, mellette jól látszik az ún. Törökgyász, a nyergen áthaladó É–D-i út, amely máig fontos elkerülő útvonala. Bár az alapvető városszerkezet nem változott, néhány gyár és lakótelep azért épült a területen. A lap személyes érdekessége: 1945-ben, a szerencsére csak néhány órássá, „malenkij robot”-ra (laktanya takarításra) elkaptott nagynéném szöknyója alatt csempézte haza ezt a szelvényt, tudván Édesapám térképészteretéről.

A térképsorozat utóélete talán még érdekesebb, mint a készítése: elkészültek átadott szövetségeseinknek, a német hadseregnek, amely megjelentette saját kiadásban, felkészülven az itt bekövetkező harcokra. A sorozat nyomólemezei a nyugat felé menekülésben a soproni egyetem pincéjéig jutottak, innen hozták vissza az újjáalakult Honvéd Térképészeti Intézetbe és nyomták újra 1948-51 között többször is, és használták 1953-ig, az új 50ezres sorozat elkészültéig. A háború alatt is árusított (!) szelvények változatlan tartalommal először nyílt, majd Szolgálati használatra végül TITKOS minősítéssel hagyták el a nyomdát és természetesen forgalmazásról szó sem lehetett már. A megszállóként (tényleg ideiglenesen) itt tartózkodó amerikai katonák megszerezték a szelvényeket, és újabb (néhol javított) faksimile kiadásokban adták ki őket a hatvanas-hetvenes években, mivel újabb térképekkel nem rendelkeztek. Ezzel a sorozat talán világrekorder: alig hiszem, hogy lenne még egy topográfiai térképmű, amelyet ennyiszor nyomtak volna újra, legalább három országban.

**Hegedűs Ábel térképész
HM Hadtörténelmi Intézet és Múzeum Térképtára
abelmap@t-online.hu**

**Hátsó
borító**